32004R0074

PADOMES REGULA (EK) Nr. 74/2004
(2004. gada 13. janvāris),
ar ko Indijas izcelsmes kokvilnas gultasveļas importam nosaka galīgo kompensācijas maksājumu

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes 1997. gada 6. oktobra Regulu (EK) Nr. 2026/97 par aizsardzību pret subsidētajiem ievedumiem no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis [1], un jo īpaši tās 15. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu, kas iesniegts pēc apspriešanās ar Padomdevēju komiteju,

tā kā:

A. PROCEDŪRA

1. Uzsākšana

(1) 2002. gada 18. decembrī Komisija sniedza paziņojumu (paziņojums par procedūras uzsākšanu), kas publicēts *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī*, par antisubsidēšanas procedūras uzsākšanu attiecībā uz Indijas izcelsmes balinātas, krāsotas vai apdrukātas gultasveļas no tīras kokvilnas vai ar ķīmisko šķiedru un linšķiedru (linšķiedras veido tikai nelielu daļu) piejaukumu (kokvilnas gultasveļa) importu Kopienā [2], un uzsāka izmeklēšanu.

(2) Procedūra tika uzsākta pēc sūdzības, ko 2002. gada novembrī iesniedza Eiropas Kopienu Kokvilnas tekstilrūpniecības un saskarnozaru komiteja (*Eurocoton* jeb "sūdzības iesniedzējs"), kurā pārstāvēti vairāk nekā 25 % no visiem Kopienas kokvilnas gultasveļas ražotājiem. Sūdzībā sniedza sākotnēji šķietami pamatotus pierādījumus par minēto ražojumu subsidēšanu un tās dēļ radītajiem zaudējumiem, kas tika atzīti par pietiekamiem, lai uzsāktu antisubsidēšanas procedūru.

(3) Pirms procedūras uzsākšanas un saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 2026/97 (pamatregula) 10. panta 9. punktu Komisija paziņoja Indijas valdībai, ka tā ir saņēmusi pienācīgi noformētu sūdzību par to, ka, iespējams, subsidēts Indijas izcelsmes kokvilnas gultasveļas imports rada būtiskus zaudējumus Kopienas ražošanas nozarei. Indijas valdība tika uzaicināta apspriesties, lai noskaidrotu situāciju attiecībā uz sūdzības saturu un panāktu abpusēju vienošanos par risinājumu. Pēc tam tika rīkotas apspriedes ar Indijas valdību Komisijas birojos Briselē, kurās Indijas valdība nesniedza neapgāžamus pierādījumus, kas varētu apgāzt sūdzībā minētos pieņēmumus. Tomēr Indijas valdības atsauksmes par pieņēmumiem, kas izteikti sūdzībā par subsidēto importu un būtisko zaudējumu, kāds tiek nodarīts Kopienas ražošanas nozarei, tika pienācīgi ņemtas vērā.

(4) Komisija oficiāli paziņoja par procedūras uzsākšanu zināmajiem attiecīgajiem ražotājiem eksportētājiem un importētājiem, kā arī to asociācijām, attiecīgās eksportētājvalsts pārstāvjiem, sūdzības iesniedzējam un citiem Kopienas ražotājiem, zināmajām ražotāju asociācijām, kā arī zināmiem lietotājiem. Ieinteresētajām pusēm deva iespēju rakstiski darīt zināmu savu viedokli un lūgt, lai tās uzklausa, termiņā, kas noteikts paziņojumā par procedūras uzsākšanu.

(5) Tika pieņemts, ka no iesniegšanas datuma līdz procedūras uzsākšanas datumam bija pagājušas vairāk nekā 45 dienas. Saskaņā ar pamatregulas 10. panta 13. punktu sūdzību uzskata par iesniegtu pirmajā darba dienā pēc tās nogādāšanas Komisijai ar ierakstītu sūtījumu vai pēc tam, kad Komisija ir izsniegusi rakstisku apliecinājumu par saņemšanu. Rakstisks apliecinājums par saņemšanu tika izsniegts ceturtdien, 2002. gada 31. oktobrī. Ņemot vērā, ka piektdiena, 1. novembris, bija valsts svētku diena, pirmā darbdiena pēc tam, kad Komisija izsniedza apliecinājumu par saņemšanu, bija pirmdiena, 2002. gada 4. novembris. Tādējādi 2002. gada 4. novembris uzskatāms par sūdzības iesniegšanas dienu. Paziņojums par procedūras uzsākšanu tika publicēts 2002. gada 18. decembrī, kas nepārprotami ir 45 dienu laikā kopš sūdzības iesniegšanas. Tātad paziņojums par procedūras uzsākšanu tika publicēts pamatregulas 10. panta 13. punktā noteiktajā termiņā.

[1] OV L 288, 21.10.1997., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1973/2002 (OV L 305, 7.11.2002., 4. lpp.).

[2] OV C 316, 18.12.2002., 10. lpp.

2. **Izlase**

EKSPORTĒTĀJU/RAŽOTĀJU IZLASE INDIJĀ

Vispārīgi apsvērumi

(6) Ņemot vērā lielo eksportētāju skaitu Indijā, Komisija nolēma izmantot izlases metodes saskaņā ar pamatregulas 27. pantu.

(7) Lai Komisija varētu veikt atlasi saskaņā ar pamatregulas 27. panta 2. punktu, eksportētājus un pārstāvjus, kas rīkojas to vārdā, lūdza atsaukties trīs nedēļu laikā kopš procedūras uzsākšanas un sniegt pamatinformāciju par to eksporta un vietējo apgrozījuma, par dažām konkrētām subsīdiju shēmām un par visu saistīto uzņēmumu nosaukumiem un darbību. Šajā sakarā Komisija sazinājās arī ar Indijas iestādēm.

Izlases iepriekšēja atlase

(8) Vairāk nekā 80 uzņēmumi paziņoja par sevi, sniedza prasīto informāciju trīs nedēļu laikā un izmeklēšanas periodā eksportēja attiecīgo ražojumu uz Kopienu. Tos uzskatīja par uzņēmumiem, kas sadarbojas, un tos ņēma vērā, izvēloties izlasi. Šie uzņēmumi pārstāvēja vairāk nekā 90 % no kopējā Indijas eksporta uz Kopienu.

(9) Uzņēmumiem, kas gala rezultātā netika iekļauti izlasē, paziņoja, ka visus antisubsīdiju maksājumus par to eksportu aprēķinās saskaņā ar pamatregulas 15. panta 3. punktu, tas ir, nepārsniedzot kompensējamo subsīdiju vidējo svērto vērtību, kura noteikta izlasē iekļautajiem uzņēmumiem.

(10) Uzņēmumi, kas neatsaucās termiņā, kurš bija noteikts paziņojumā par procedūras uzsākšanu, tika uzskatīti par uzņēmumiem, kas nesadarbojas.

Izlases atlase

(11) Saskaņā ar pamatregulas 27. panta 1. punktu, atlase balstījās uz lielāko eksportu raksturojošo apjomu, ko var saprātīgi izmeklēt rīcībā esošajā termiņā. Pamatojoties uz to, astoņi ražotāji eksportētāji (un trīs saistītie uzņēmumi) tika izraudzīti izlases veidošanai, apspriežoties ar uzņēmumu pārstāvjiem, eksportētāju profesionālās asociācijas (*Texprocil*) pārstāvjiem un Indijas valdības pārstāvjiem. Šī izlase pārstāvēja 55 % no Indijas attiecīgā ražojuma eksporta uz Kopienu.

(12) Uzņēmumiem, kas tika iekļauti izlasē un kas pilnībā sadarbojās izmeklēšanas laikā, piešķīra īpašu subsīdiju apmēru un noteica individuālu maksājuma likmi.

Izlasē neiekļautu uzņēmumu individuāla pārbaude

(13) Divdesmit viens uzņēmums, kas sadarbojās, bet netika iekļauts izlasē, lūdza aprēķināt individuālu subsīdiju apmēru. Saskaņā ar pamatregulas 27. panta 3. punktu, šajā izmeklēšanā to lūgumiem nevarēja piekrist, jo eksportētāju skaits bija tik liels, ka individuālas pārbaudes būtu lieks apgrūtinājums un kavētu savlaicīgu izmeklēšanas pabeigšanu. Attiecīgais 21 uzņēmums tika pienācīgi informēts par šo faktu.

KOPIENAS RAŽOTĀJU IZLASE

(14) Ņemot vērā lielo Kopienas ražotāju skaitu, kas atbalstīja sūdzību, un saskaņā ar pamatregulas 27. pantu, Komisija paziņojumā par procedūras uzsākšanu paziņoja par nodomu izraudzīt Kopienas ražotāju izlasi, balstoties uz Kopienas nozares lielāko produkciju un noietu raksturojošo apjomu, kuru var saprātīgi izmeklēt rīcībā esošajā termiņā. Šajā nolūkā Komisija lūdza uzņēmumiem sniegt informāciju par līdzīgu ražojumu produkciju un noietu.

(15) Pamatojoties uz saņemtajām atbildēm, Komisija izraudzīja piecus uzņēmumus trīs dalībvalstīs. Atlasi veica, ņemot vērā produkcijas un noieta apjomu, lai sasniegtu lielāko iespējamo tirgus reprezentativitāti.

(16) Divi no šiem pieciem uzņēmumiem, kas bija vieni no mazākajiem, nespēja iesniegt pilnīgu sarakstu par visiem darījumiem ar nesaistītiem klientiem izmeklēšanas periodā, un tādēļ tika uzskatīti par uzņēmumiem, kuri sadarbojas tikai daļēji.

3. **Izmeklēšana**

(17) Vairāki attiecīgās valsts ražotāji eksportētāji, kā arī Kopienas ražotāji, Kopienas lietotāji un importētāji rakstiski darīja zināmu savu viedokli. Visām pusēm, kas to pieprasīja noteiktajā termiņā un norādīja, ka ir īpaši iemesli, kāpēc tās būtu jāuzklausa, tika dota iespēja būt uzklausītām.

(18) Atbildes uz anketām sniedza pieci izlasē iekļautie Kopienas ražotāji – sūdzības iesniedzēji, astoņu ražotāju eksportētāju reprezentatīvā izlase (un trīs saistītie uzņēmumi) Indijā un viens nesaistīts importētājs Kopienā.

(19) Komisija meklēja un pārbaudīja visu informāciju, ko tā uzskatīja par vajadzīgu subsīdiju, zaudējumu, cēloņsakarību un Kopienas interešu noteikšanai. Pārbaudes apmeklējumus veica turpmāk norādītajos uzņēmumos.

Kopienas ražotāji:

— *Bierbaum Unternehmensgruppe GmbH & Co. KG*, Vācija;

— *Descamps SA*, Francija;

— Gabel industria tessile SpA, Itālija;

— Vanderschooten SA, Francija;

— Vincenzo Zucchi SpA, Itālija;

Nesaistītie importētāji Kopienā:

— *Richard Haworth*, Apvienotā Karaliste;

Eksportētāji/ražotāji Indijā:

— *The Bombay Dyeing & Manufacturing Co. Ltd*, Mumbaja;

— *Brijmohan Purusottamdas*, Mumbaja;

— *Divya Textiles*, Mumbaja;

— *Jindal Worldwide Ltd*, Ahmedabada (saistīts ar *Texcellence Overseas*);

— *Mahalaxmi Exports*, Ahmedabada;

— *Nowrosjee Wadia & Sons*, Mumbaja (saistīts ar The Bombay Dyeing and Manufacturing Co.);

— *N. W. Exports Limited*, Mumbaja (saistīts ar *The Bombay Dyeing and Manufacturing Co.*);

— *Pasupati Fabrics*, Deli;

— *Prakash Cotton Mills Pvt., Ltd*, Mumbaja;

— *Texcellence Overseas*, Mumbaja;

— Vigneshwara Exports Limited, Mumbaja.

(20) Izmeklēšana attiecībā uz subsidēšanu un zaudējumiem attiecās uz laika posmu no 2001. gada 1. oktobra līdz 2002. gada 30. septembrim (izmeklēšanas periods jeb IP). Izmeklēšana saistībā ar procesiem, kas ir būtiski kaitējuma noteikšanai, aptvēra periodu no 1999. gada līdz IP beigām (pārskata periods).

(21) Ņemot vērā nepieciešamību turpmāk pārbaudīt atsevišķus subsīdiju, zaudējumu, cēloņsakarību un Kopienas intereses aspektus, Indijas izcelsmes kokvilnas gultasveļai nepiemēroja nekādus pagaidu antisubsīdiju pasākumus.

B. ATTIECĪGAIS RAŽOJUMS UN LĪDZĪGI RAŽOJUMI

1. Attiecīgais ražojums

(22) Attiecīgais ražojums ir gultasveļa no tīras kokvilnas vai ar ķīmisko šķiedru un linšķiedru (linšķiedras veido tikai nelielu daļu) piejaukumu, balināta, krāsota vai apdrukāta, kuras izcelsme ir Indijā un ko pašreiz klasificē ar KN kodiem *ex* 6302 21 00 (*TARIC* kodi 630221 00 81, 6302 2100 89), *ex* 6302 22 90 (*TARIC* kods 6302 22 90 19), ex 6302 31 10 (*TARIC* kods 6302 31 10 90), *ex* 6302 31 90 (*TARIC* kods 6302 31 90 90) un ex 6302 32 90 (*TARIC* kods 6302 32 90 19). Gultasveļa ietver palagus (nostiprināmus vai nenostiprināmus), segas pārvalkus un spilvendrānas, kas iesaiņoti pārdošanai atsevišķi vai komplektos. Visi ražojuma veidi ir līdzīgi pēc to būtiskajām fiziskajām īpašībām un izmantošanas veida. Līdz ar to tos uzskata par vienu ražojumu.

2. Līdzīgi ražojumi

(23) Tika konstatēts, ka ražojumiem, kas ražoti un pārdoti Indijas vietējā tirgū un ražojumiem, kuri eksportēti no Indijas uz Kopienu, kā arī ražojumiem, ko Kopienā ražo un pārdod Kopienas ražotāji, būtībā ir tādas pašas fiziskās īpašības un izmantošanas veids, tādēļ tos uzskata par līdzīgiem ražojumiem pamatregulas 1. panta 5. punkta nozīmē.

C. SUBSIDĒŠANA

1. Ievads

(24) Pamatojoties uz informāciju, kas ietverta sūdzībā, kā arī atbildēs uz Komisijas aptaujas anketu, tika izmeklētas šādas sešas shēmas, kuras, iespējams, bija saistītas ar eksporta subsīdiju piešķiršanu.

i) Nodokļu tiesību reģistra grāmatas shēma (*Duty Entitlement Passbook* (*DEPB*));

ii) Apliecība par krājumu papildināšanu bez muitas nodokļa (*Duty–Free Replenishment Certificate* (*DFRC*));

iii) Ražošanas līdzekļu eksporta veicināšanas shēma (*Export Promotion Capital Goods* (*EPCG*));

iv) Iepriekšēju licenču shēma (*Advance Licence Scheme* (*ALS*);

v) Eksportam atbrīvotas rūpniecības zonas/uz eksportu orientētas struktūras (*Export Processing Zones*/*Export Oriented Units* (*EPZ*/*EOU*);

vi) Ienākumu nodokļa atbrīvojuma sistēma (*ITES*).

(25) Shēmas i), ii), iii), iv) un v), kas minētas 24. apsvērumā, balstās uz 1992. gada Ārējās tirdzniecības (attīstība un regulēšana) likumu (Nr. 22., 1992.), kas stājās spēkā 1992. gada 7. augustā (Ārējās tirdzniecības likums). Ārējas tirdzniecības likums pilnvaro Indijas valdību izdot paziņojumus par eksporta un importa politiku. Tie ir apkopoti eksporta un importa politikas dokumentos, ko Tirdzniecības ministrija izdod ik pēc pieciem gadiem un regulāri atjaunina. Šajā gadījumā uz IP attiecas divi eksporta un importa politikas dokumenti;, t.i., piecu gadu plāns, kas attiecas uz laika posmu no 1997. gada 1. aprīļa līdz 2002. gada 31. martam, un piecu gadu plāns, kurš attiecas uz laika posmu no 2002. gada 1. aprīļa līdz 2007. gada 31. martam. Turklāt Indijas valdība nosaka procedūras, kas reglamentē Indijas ārējās tirdzniecības politiku, "Procedūru rokasgrāmatā laika posmam no 2002. gada 1. aprīļa līdz 2007. gada 31. martam" (1. sējums). Tāda pati "Procedūru rokasgrāmata" veltīta laika posmam no 1997. gada 1. aprīļa līdz 2002. gada 31. martam. "Procedūru rokasgrāmatas" arī regulāri atjaunina.

(26) Apmeklējot Indijas valdību pārbaudes nolūkā, tika konstatēts, ka izmeklēšanas periodā eksporta un importa politikā nav notikušas būtiskas pārmaiņas saistībā ar iespējamām subsīdiju shēmām. No eksporta un importa politikas dokumenta, kas aptver laika posmu no 2002. gada 1. aprīļa līdz 2007. gada 31. martam, ir skaidrs, ka licences/apliecības/atļaujas, kas izsniegtas pirms šīs politikas sākšanas, arī turpmāk būs derīgas nolūkam, kādam šīs licences/apliecības/atļaujas izsniegtas, ja vien nav noteikts citādi.

(27) Atsauces uz izmeklēto i) līdz v) shēmu juridisko pamatu, kas minētas 24. apsvērumā, turpmāk izdara saistībā ar eksporta un importa politiku, kura aptver laika posmu no 2002. gada 1. aprīļa līdz 2007. gada 31. martam, un ar "Procedūru rokasgrāmatu laika posmam no 2002. gada 1. aprīļa līdz 2007. gada 31. martam" (1. sējums).

(28) Atbrīvojums no ienākumu nodokļa (vi), kas minēts 24. apsvērumā, balstās uz 1961. gada Ienākumu nodokļa likumu, kurā grozījumus izdara ik gadu saskaņā ar Finanšu likumu.

2. **Nodokļu tiesību reģistra grāmatas shēma (*DEPB*)**

a) *Juridiskais pamats*

(29) *DEPB* stājās spēkā 1997. gada 1. aprīlī ar muitas paziņojumu 34/97. Eksporta un importa politikas dokumenta 4.3.1. līdz 4.3.4. punktā un "Procedūru rokasgrāmatas" 4.37. līdz 4.53. punktā ietverts shēmas sīks apraksts. *DEPB* ir Nodokļu norēķina shēmas pēctece, kas tika izbeigta 1997. gada 31. martā. Sākumā bija divu veidu *DEPB*, proti, pirmseksporta *DEPB* un pēceksporta *DEPB*. Indijas valdība uzsvēra, ka pirmseksporta *DEPB* tika atcelta 2000. gada 1. aprīlī un tādēļ šī shēma neattiecas uz IP. Tika konstatēts, ka neviens no uzņēmumiem neizmantoja pirmseksporta *DEPB*. Tādēļ nav vajadzīgs pārbaudīt, vai uz pirmseksporta *DEPB* attiecināmi kompensācijas pasākumi.

b) *Piešķiršanas kritēriji*

(30) Pēceksporta *DEPB* ir pieejama eksportējošiem ražotājiem vai eksportējošiem tirgotājiem (t.i., tirgotājiem).

c) *Pēceksporta DEBP īstenošana praksē*

(31) Saskaņā ar šo shēmu visi tiesīgie eksportētāji var pieprasīt kredītus, kas atbilst kādam procentam no eksportēto gatavo ražojumu vērtības. Indijas varas iestādes ir noteikušas šādas *DEPB* likmes lielākajai daļai ražojumu, tajā skaitā attiecīgajam ražojumam, pamatojoties uz izejvielu – saražotās produkcijas standartnormām (*SION*). Licenci, kurā norādīts piešķirtais kredīts, izdod automātiski pēc pieteikuma saņemšanas.

(32) Pēceksporta *DEPB* ļauj izmantot šādus kredītus, lai kompensētu piemērojamos muitas nodokļus par visu turpmāko importu, izņemot preces, kuru imports ir ierobežots vai aizliegts. Importētās preces, kam izmantoti šādi kredīti, var pārdot vietējā tirgū (maksājot tirdzniecības nodokli) vai izmantot citā veidā.

(33) *DEPB* licences ir brīvi nododamas citām personām, tādēļ tās bieži pārdod. *DEPB* licence ir derīga 12 mēnešus no licences izdošanas dienas. Uzņēmumam attiecīgajai iestādei jāmaksā nodeva, kas ir līdzvērtīga 0,5 % no saņemtā *DEPB* kredīta.

d) *Secinājumi par pēceksporta DEBP*

(34) Kad uzņēmums eksportē preces, tam piešķir kredītu, ko var izmantot, lai kompensētu muitas nodokļu summas, kuras maksājamas par turpmāku jebkādu preču importu, vai ko var vienkārši pārdot.

(35) Kredītu aprēķina automātiski, balstoties uz formulu, izmantojot *SION* likmes, neatkarīgi no tā, vai izejvielas tikušas importētas, vai par tām samaksāts nodoklis un vai izejvielas faktiski tikušas izmantotas eksporta ražošanai un kādos apjomos. Tik tiešām uzņēmums var pretendēt uz licenci, pamatojoties uz iepriekš veiktu eksportu, neatkarīgi no tā, vai tas kaut ko importē vai pērk preces no citiem avotiem. *DEBP* kredītus uzskata par finansiālo atbalstu, jo tie ir subsīdijas. Tie ir saistīti ar tiešu līdzekļu pārskaitījumu, jo tos var pārdot un pārvērst skaidrā naudā, vai izmantot, lai kompensētu ievedmuitu, tādējādi liekot Indijas valdībai atteikties no ieņēmumiem, kas tai citādi būtu jāsaņem.

(36) *Texprocil* iebilda, ka, ja eksportētājs ir faktiski ievedis izejvielas, kas ir izmantotas eksporta ražojumu ražošanā, un ir izmantojis *DEPB* kredītus, lai nomaksātu muitas nodokli par šādām ievestām izejvielām, nevar uzskatīt, ka eksportētājam saskaņā ar *DEPB* ir piešķirts kompensējams labums.

(37) Šajā sakarā pamatregulas 2. panta 1. punkta a) apakšpunkta ii) daļā ir paredzēts izņēmums, *inter alia*, attiecībā uz nodokļu atmaksas sistēmām un nodokļu atmaksas sistēmām attiecībā uz aizvietojumu, kas atbilst stingrajiem noteikumiem I pielikuma i) punktā, II pielikumā (definīcija un nodokļu atmaksas noteikumi), un III pielikumā (definīcija un noteikumi nodokļu atmaksai attiecībā uz aizvietojumu).

(38) Tomēr šajā gadījumā eksportētāja pienākums nav faktiski patērēt bez ievedmuitas ievestās preces ražošanas procesā, un kredīta apjomu neaprēķina saistībā ar faktiski izmantotajām izejvielām.

(39) Turklāt nav sistēmas vai procedūras, kas ļautu pārbaudīt, kādas izejvielas ir patērētas eksportētā ražojuma ražošanas procesā un vai ir veikts ievedmuitas virsmaksājums pamatregulas I pielikuma i) punkta, II pielikuma un III pielikuma nozīmē.

(40) Visbeidzot, eksportētāji ir tiesīgi gūt labumu no *DEBP* neatkarīgi no tā, vai tie vispār importē jebkādas izejvielas. Eksportētājs var gūt labumu, vienkārši eksportējot preces, un tam nav jāpierāda, ka izejvielas tiešām ir importētas. Tādējādi arī eksportētāji, kas iepērk visas izejvielas vietējā tirgū un neimportē preces, ko var izmantot par izejvielām, joprojām ir tiesīgi gūt labumu no *DEBP*. Tāpēc pēceksporta *DEBP* neatbilst kritērijiem I līdz III pielikumā.

(41) Tā kā nav prasības, ka importētās izejvielas jāizmanto ražošanas procesā, un nav pārbaudes sistēmas, kas prasīta pamatregulas II pielikumā, pēceksporta *DEBP* nav uzskatāma par atļautu nodokļu atmaksas sistēmu vai nodokļu atmaksas sistēma attiecībā uz aizvietojumu (III pielikums) saskaņā ar pamatregulas 2. panta 1. punkta a) apakšpunkta ii) daļu.

(42) Tā kā netiek piemērots iepriekš minētais izņēmums no subsīdijas definīcijas attiecībā uz nodokļu atmaksu un nodokļu atmaksu attiecībā uz aizvietojumu, kas minēts 37. apsvērumā, nerodas jautājums par pārmērīgu atmaksu un kompensējamais labums ir visas tās ievedmuitas atmaksa, kura parasti ir maksājama par visu importu.

(43) Balstoties uz iepriekš minēto, tika secināts, ka Indijas valdība, izsniedzot brīvi nododamas licences, sniedz eksportētājiem finansiālu atbalstu saskaņā ar *DEPB*. Indijas valdības finansiālais ieguldījums sniedz labumu *DEPB* licences īpašniekam, jo tas iegūst brīvus līdzekļus, kas nebūtu pieejami komerciālā tirgū. Tādējādi šī shēma veido subsīdiju. Tā kā subsīdiju var piešķirt tikai par eksportu, tā pēc likuma ir atkarīga no eksporta rezultātiem pamatregulas 3. panta 4. punkta a) apakšpunkta nozīmē. Tādēļ subsīdija atzīta par specifisku un kompensējamu.

e) *Subsīdijas apjoma aprēķināšana atbilstoši pēceksporta DEPB*

(44) Uzņēmumu gūtais labums tika aprēķināts, pamatojoties uz kredīta apjomu, kas piešķirts ar licencēm, kuras ir izmantotas vai nodotas izmeklēšanas periodā.

(45) Gadījumos, ja licences tika izmantotas, lai importētu preces, nemaksājot piemērojamos nodokļus, labums tika aprēķināts, pamatojoties uz kopējo atcelto ievedmuitu. Gadījumos, ja licences tika nodotas (pārdotas), labums tika aprēķināts, pamatojoties uz kredīta summu, kas piešķirta licencē (norādītā vērtība), neatkarīgi no licences pārdošanas cenas, jo licences pārdošana ir tīri komerciāls lēmums, kurš neietekmē no shēmas gūtā labuma apjomu (kas ir līdzvērtīgs Indijas valdības līdzekļu pārskaitījumam).

(46) Izmeklēšanas periodā subsīdijas apjoms tika sadalīts uz visu eksporta apjomu saskaņā ar pamatregulas 7. pantu. Aprēķinot labumu, tika atskaitītas nodevas, kas jāmaksā, lai saņemtu subsīdiju.

(47) Attiecībā uz vienu uzņēmumu tika konstatēts, ka konkrētas preces bija izslēgtas no *DEPB* shēmas saskaņā ar eksporta un importa politiku, jo uz šo preču eksportu attiecas īpašas licences. Šajā gadījumā, lai aprēķinātu procentuālo subsīdiju, tika uzskatīts par lietderīgu sadalīt *DEPB* sniegto labumu (skaitītājs) uz to ražojumu eksporta apgrozījumu, kas tiesīgi gūt labumu no *DEPB* (saucējs).

(48) *Texprocil* un vairāki uzņēmumi izvirzīja prasību, ka izmaksas, ko radījuši maksājumi īpašiem aģentiem, komisijas nauda par pārdošanu un dažādi citi izdevumi, būtu jāatskaita, aprēķinot labumu no šīs shēmas. Šajā sakarā būtu jāņem vērā, ka trešo pušu izmantošana licenču pārdošanā ir tīri komerciāls lēmums, kas neietekmē kredīta summu, kura piešķirta ar licencēm. Jebkurā gadījumā, saskaņā ar pamatregulas 7. panta 1. punkta a) apakšpunktu, ir atskaitāmas tikai tās izmaksas, kas nepieciešamas, lai iegūtu subsīdiju. Tā kā iepriekš minētās izmaksas nav nepieciešamas, lai pretendētu uz subsīdiju, pieprasījumi tika noraidīti.

(49) *Texprocil* un vairāki uzņēmumi paziņoja, ka uz *DEPB* licenču pārdošanu attiecas tirdzniecības nodoklis, un tādēļ labums būtu attiecīgi jāsamazina. Tomēr saskaņā ar Indijas tiesību aktiem tirdzniecības nodoklis attiecas uz pircēju, nevis pārdevēju. Pārdevējs tikai iekasē nodokļus attiecīgu iestāžu vārdā. Šo apgalvojumu, attiecīgi, noraidīja.

(50) Vairāki uzņēmumi apstiprināja, ka to *DEPB* licenču pārdošana radītu papildu ienākumus un tādējādi palielinātu to vispārējās nodokļu saistības, jo īpašu uzņēmuma ienākumu nodokli. Tādēļ tika pieprasīts samazināt labumu, ko šie uzņēmumi guvuši no *DEPB* darījumiem, par faktiski maksājamā ienākumu nodokļa summu. Uzņēmumi arī paziņoja, ka šī prasība nav spēkā, ja tajā pašā periodā nav jāmaksā ienākumu nodoklis. Bez tam *Texprocil* norādīja, ka ienākumi no *DEPB* ir apliekami ar nodokli pēc vienotas likmes, kas piemērojama eksportētājiem, un ja eksportētājs ir faktiski samaksājis ienākumu nodokli par *DEPB* labumiem, ko piešķīrusi Indijas valdība, saņemtais labums samazinās par ienākumu nodokļa apjomu.

Izvērtējot šos argumentus, pirmām kārtām jāatceras, ka *DEPB* kredīts šobrīd ir subsīdija. Saskaņā ar pieejamo informāciju, patiešām nevar izslēgt, ka šīs subsīdijas vēlāk var palielināt uzņēmuma vispārējās nodokļu saistības. Tomēr tas būtu nākotnes notikums, kas atkarīgs no daudziem faktoriem, kuru lielāko daļu ietekmē paša uzņēmuma pieņemtie komerciālie lēmumi. Šādi faktori ne tikai ir saistīti ar cenu noteikšanas un pārdošanas jautājumiem, bet arī skar citus jautājumus, kas nosaka vispārējās nodokļu saistības, piemēram, lēmumus, kuri skar nolietojuma likmes, zaudējumu pārnešanu un daudzus citus faktorus. Visi šie lēmumi ietekmē nodokļa lielumu, kas pēdīgi piemērojams uzņēmumam konkrētajā nodokļu gadā. Tādēļ nav iespējams precīzi noteikt, kādā mērā labumi, kas gūti no *DEPB* pārdošanas, ir ietekmējuši piemērojamo nodokļa likmi. Turklāt, ja attiecīgais uzņēmums ir izmanto *DEPB* licences nolūkam, kādām tās īstenībā paredzētas, proti, izejvielu importam, tās patiešām samazinātu tā izmaksas, nevis palielinātu ienākumus, kam savukārt būtu citāda ietekme uz nodokļu uzlikšanu.

Tādēļ ir skaidrs, ka *DEPB* kredītu piešķiršana un iespējamā vēlākā nodokļu uzlikšana ir divas neatkarīgas Indijas valdības darbības. Izmeklēšanas iestādei nav jāmēģina rekonstruēt situāciju, kas varētu rasties nodokļu uzlikšanas vai neuzlikšanas gadījumā. Jebkurā gadījumā, tas neietekmētu subsīdijas summas aprēķināšanu, kas piešķirta izmeklēšanas periodā.

Rezultātā šīs prasības tika noraidītas.

(51) Astoņi izlasē iekļautie uzņēmumi guva labumu no šīs shēmas izmeklēšanas periodā un saņēma subsīdijas 1,45 % līdz 8,44 % apjomā.

3. **Apliecība par krājumu papildināšanu bez muitas nodokļa (*DFRC*)**

a) *Juridiskais pamats*

(52) Šīs shēmas juridiskais pamats ietverts eksporta un importa politikas dokumenta 4.2.1. līdz 4.2.7. punktā un "Procedūru rokasgrāmatas" 4.31. līdz 4.36. punktā.

b) *Piešķiršanas kritēriji*

(53) *DFRC* izdod eksportējošiem tirgotājiem vai eksportējošiem ražotājiem to izejvielu importam, ko izmanto ražošanā, nemaksājot piemērojamos nodokļus.

c) *Īstenošana praksē*

(54) *DFRC* ir pēceksporta shēma, kas ļauj veikt krājumu papildināšanu, t.i., tādu izejvielu importu bez ievedmuitas, kurām ir tādas pašas tehniskās īpašības, kvalitāte un specifikācijas kā izejvielām, ko izmanto eksporta ražojumā. Šādu izejvielu daudzumu nosaka, balstoties uz *SION*. Šādi ievestās preces var pārdot vietējā tirgū vai izmantot citā veidā.

(55) Saskaņā ar šo shēmu ikviens eksportētājs, kas atbilst nosacījumiem, var pieteikties apliecības saņemšanai. *DFRC* izsniedz izejvielu importam saskaņā ar attiecīgajām *SION* normām, kā norādīts nosūtīšanas rēķinā.

(56) *DFRC* attiecas tikai uz izejvielām, kas norādītas *SION*. To izejvielu tehniskajām īpašībām, kvalitātei un specifikācijai, kuru krājumu atļauts papildināt, jālīdzinās to izejvielu tehniskajām īpašībām, kvalitātei un specifikācijai, kas izmantotas eksporta ražojumā.

(57) *DFRC* ir brīvi nododama citām personām. *DFRC* ir derīga 18 mēnešus.

d) *Secinājums par shēmu*

(58) Kad uzņēmums eksportē preces, tam piešķir apliecību, ko var izmantot, lai kompensētu muitas nodokļu summas, kuras maksājamas par turpmāku izejvielu importu, kas faktiski izmantotas eksportēto preču ražošanā, vai ko var vienkārši pārdot.

(59) Apliecības tiek uzskatītas par finansiālo atbalstu, jo tās ir subsīdijas. Tās ir saistītas ar tiešu līdzekļu pārskaitījumu, jo tās var pārdot un pārvērst skaidrā naudā, vai izmantot, lai kompensētu importa nodokļus, tādējādi liekot Indijas valdībai atteikties no ieņēmumiem, kas tai citādi būtu jāsaņem.

(60) Indijas valdība un *Texprocil* iebilda, ka *DFRC* ir likumīga nodokļu atmaksas sistēma attiecībā uz aizvietojumu, jo shēma paredz eksportētā ražojumā izmantotu izejvielu papildināšanu. Tā kā daudzums, kvalitāte un tehniskās īpašības un specifikācijas līdzinās izejvielām, kas izmantotas eksportētajā ražojumā, Indijas valdība un *Texprocil* uzskata, ka shēma ir pieļaujama saskaņā ar Nolīgumu par subsīdijām un kompensācijas pasākumiem (*ASCM*). *Texprocil* arī iebilda, ka, novērtējot, vai tā ir likumīga nodokļu atmaksas sistēma attiecībā uz aizvietojumu, jāņem vērā, kas tiek importēts, nevis kurš importē. Tālāk apgalvoja, ka, ciktāl tas attiecas uz valdību, netiek piešķirti papildu labumi.

(61) Pamatregulas 2. panta 1. punkta a) apakšpunkta ii) daļā ir paredzēts izņēmums, *inter alia*, attiecībā uz nodokļu atmaksas sistēmām un nodokļu atmaksas sistēmām uz aizvietojumu, kas atbilst stingrajiem noteikumiem I pielikuma i) punktā, II pielikumā (definīcija un nodokļu atmaksas noteikumi) un III pielikumā (definīcija un noteikumi nodokļu atmaksai attiecībā uz aizvietojumu).

(62) Jāuzsver, ka nodokļu atmaksas sistēmas paredz par importētām izejvielām samaksātu nodokļu atmaksāšanu, kas ir patērētas eksportētā ražojuma ražošanas procesā. Tomēr *DFRC* gadījumā iepriekšējs izejvielu imports, par kurām samaksāti nodokļi vai piešķirts atbrīvojums, nav vajadzīgs.

(63) Nodokļu atmaksas sistēmas var pieļaut to izejvielu, kas ir patērētas cita ražojuma ražošanas procesā, ievedmuitas kompensācijas vai atmaksu, ieskaitot situācijas, kad eksportējot šis pēdējais produkts satur vietējās izejvielas, kam ir tāda pati kvalitāte un īpašības kā aizvietotajām ievestajām izejvielām ("nodokļu atmaksas sistēmas attiecībā uz aizvietojumu"). Piemēram, varētu atļaut uzņēmumam gadījumos, kad trūkst importētu izejvielu, eksporta preču ražošanai izmantot vietējās izejvielas, bet pēc tam vēlāk importēt attiecīgu daudzumu izejvielu bez ievedmuitas nodokļa. Šajā sakarā ir svarīga pārbaudes sistēma vai procedūra, jo tā dod eksportētājas valsts valdībai iespēju nodrošināt un pierādīt, ka izejvielu daudzums, par ko tiek prasīta atmaksa, nepārsniedz līdzīgu jebkurā formā izvesto produktu daudzumu un ka ievedmuitas atmaksa nepārsniedz to ievedmuitu, kas sākotnēji tika iekasēta par minētajām ievestajām izejvielām.

(64) Saskaņā ar *DFRC*, kas, kā minēts 54. apsvērumā, ir pēceksporta shēma, pastāv pienākums importēt tikai izejvielas, kas tika patērētas eksportēto preču ražošanā. Šīm izejvielām jābūt tādā pašā daudzumā un ar tādām pašām īpašībām kā vietējām izejvielām, kas izmantotas eksportētājās precēs. Pamatojoties uz to, *DFRC* piemīt dažas nodokļu atmaksas sistēmai attiecībā uz aizvietojumu raksturīgas pazīmes saskaņā ar pamatregulas III pielikumu. Tomēr izmeklēšanā konstatēts, ka nav sistēmas vai procedūras, kas ļautu pārbaudīt, vai un kādas izejvielas ir patērētas eksportētā ražojuma ražošanas procesā un vai ir piešķirti ievedmuitas atvieglojumi pamatregulas I pielikuma i) punkta, II pielikuma un III pielikuma nozīmē.

(65) Turklāt, kā iepriekš minēts 57. apsvērumā, *DFRC* ir brīvi nododama citām personām. Tas nozīmē, ka eksportētājam, kam piešķirta apliecība, lai kompensētu muitas nodokļu summas, kuras maksājamas par turpmāku izejvielu importu, nav pienākuma faktiski izmantot importētās izejvielas ražošanas procesā vai faktiski izmantot apliecību, lai importētu izejvielas (t.i., nav faktiskā lietotāja nosacījuma). Tā vietā eksportētājs var nolemt apliecību pārdot importētājiem. Tātad *DFRC* nevar uzskatīt par nodokļu atmaksas sistēmu attiecībā uz aizvietojumu saskaņā ar pamatregulu [1].

(66) Pamatojoties uz iepriekš minēto, Indijas valdība, izsniedzot apliecību, kas ir brīvi nododama citām personām, sniedz eksportētājiem finansiālu atbalstu. Šādos apstākļos apliecības faktiski ir tieša Indijas valdības subsīdija attiecīgajiem eksportētājiem.

(67) Tātad Indijas valdības finansiālais atbalsts sniedz labumu *DFRC* īpašniekam, jo tas iegūst brīvus līdzekļus, kas nebūtu pieejami komerciālā tirgū. Tādējādi šī shēma veido subsīdiju. Tā kā subsīdiju var piešķirt tikai par eksportu, tā pēc likuma ir atkarīga no eksporta rezultātiem pamatregulas 3. panta 4. punkta a) apakšpunkta nozīmē. Tādēļ subsīdija atzīta par specifisku un kompensējamu.

[1] Fakts, ka *DFRC* nevar uzskatīt par nodokļu atmaksas sistēmu attiecībā uz aizvietojumu saskaņā ar pamatregulu (t.i., Indijas tiesību akti nenodrošina, ka tā darbosies kā pareiza atmaksas sistēma), neizslēdz iespēju, ka atsevišķi eksportētāji var izmantot *DFRC* kā nodokļu atmaksas sistēmu.

e) *Subsīdiju apjoma aprēķināšana*

(68) Viens eksportētājs izmantoja *DFRC* kā nodokļu atmaksas sistēmu attiecībā uz aizvietojumu. Šis uzņēmums varēja pierādīt, ka no ievedmuitas nodokļiem atbrīvoto ievesto izejvielu daudzumi nepārsniedza daudzumus, ko lietoja eksportētajām precēm. Turklāt šis uzņēmums varēja pierādīt, ka ievedmuitas atmaksājumi nepārsniedza ievedmuitu, kas sākotnēji bija uzlikta attiecīgajām importētajām izejvielām. Tādēļ tika secināts, ka šā uzņēmuma gadījumā atbrīvojums no izejvielu ievedmuitas bija saskaņā ar pamatregulas I līdz III pielikumu, un tādēļ izmeklēšanas periodā netika piešķirts labums.

(69) Divi uzņēmumi pārdeva iegūtās apliecības. Tā kā *DFRC* attiecas tikai uz izejvielām, kas paredzētas *SION*, būtu lietderīgi noteikt labumu, izmantojot tādu pašu metodoloģiju, ko izmanto saskaņā ar *DEPB*, t.i., aprēķinot labumu kā procentus no eksportēto gatavo ražojumu vērtības. Kā izskaidrots iepriekš, Indijas iestādes ir noteikušas šādas standarta likmes vairumam ražojumu, ieskaitot attiecīgo ražojumu.

(70) Tomēr apliecībai saskaņā ar šo shēmu, atšķirībā no kredītiem saskaņā ar *DEPB* shēmu, nav norādītās vērtības. Apliecībā norādīts izejvielu daudzums, ko atļauts importēt, kā arī maksimālā kopējā vērtība, līdz kurai šādas izejvielas var importēt. Šajā gadījumā, tā kā uz katras apliecības nav norādīta konkrētā monetārā vērtība, nebija iespējams noteikt labumu no shēmas, pamatojoties uz eksportēto preču vērtību vai daudzumu. Gadījumos, kad apliecības tika nodotas (pārdotas), tika uzskatīts par pamatotu aprēķināt labumu, pamatojoties uz apliecības pārdošanas cenu.

(71) Izmeklēšanas periodā subsīdijas apjoms tika sadalīts uz visu eksporta apjomu saskaņā ar pamatregulas 7. pantu.

(72) Divi uzņēmumi guva labumu no šīs shēmas izmeklēšanas periodā. Viena uzņēmuma iegūtā subsīdija bija 3,08 %, turpretī otram uzņēmumam piešķirtā subsīdija bija nenozīmīga.

4. **Ražošanas līdzekļu eksporta veicināšanas shēma (*EPCG*)**

a) *Juridiskais pamats*

(73) Par *EPCG* shēmu paziņoja 1992. gada 1. aprīlī. Izmeklēšanas periodā shēmu reglamentēja muitas paziņojumi Nr. 28/97 un 29/97, kas stājās spēkā 1997. gada 1. aprīlī. Shēmu sīks apraksts ir ietverts 2002. līdz 2007. gada eksporta un importa politikas dokumenta 5. nodaļā un "Procedūru rokasgrāmatas" 5. nodaļā.

b) *Piešķiršanas kritēriji*

(74) Shēma ir pieejama "eksportējošiem ražotājiem, kas saistīti vai nav saistīti ar ražotāju(-iem)/pārdevēju(-iem), eksportējošiem tirgotājiem, kas saistīti ar ražotāju(-iem), un pakalpojumu sniedzējiem" (citēts no 2002. līdz 2007. gada eksporta un importa politikas dokumenta 5.2. nodaļas).

c) *Īstenošana praksē*

(75) Lai varētu izmantot šīs shēmas priekšrocības, uzņēmumam jāiesniedz attiecīgajām iestādēm informācija par importējamo ražošanas līdzekļu veidu un vērtību. Atkarībā no eksporta saistībām, ko uzņēmums ir gatavs uzņemties, tas saņem atļauju ievest ražošanas līdzekļus, nemaksājot ievedmuitu vai maksājot muitas nodokli ar pazeminātu likmi. Lai izpildītu eksporta saistības, importētos ražošanas līdzekļus jāizmanto eksportēto preču ražošanā. Pēc eksportētāja lūguma tiek izsniegta licence, kas ļauj veikt importu ar preferenciālu likmi. Par licences iegūšanu jāmaksā nodeva.

(76) *EPCG* licences īpašnieks var iegūt ražošanas līdzekļus arī vietējā tirgū. Tādā gadījumā vietējais ražošanas līdzekļu ražotājs var gūt labumu, bez muitas nodokļa ievedot sastāvdaļas, kas vajadzīgas šo ražošanas līdzekļu ražošanai. Vai arī vietējais ražotājs var pieprasīt labumu no paredzamā eksporta saistībā ar ražošanas līdzekļu piegādi *EPCG* licences īpašniekam.

(77) Pastāv eksporta saistības, lai varētu piedalīties *EPCG* shēmā. Eksporta saistības jāizpilda, eksportējot preces, kas izgatavotas vai saražotas, izmantojot ražošanas līdzekļus, kuri importēti saskaņā ar shēmu. Eksporta saistības ietver prasību eksportēt vairāk par tā paša ražojuma eksporta vidējo līmeni, ko uzņēmums sasniedzis trīs iepriekšējos gados pirms licences saņemšanas.

(78) Nesen ir tikuši mainīti shēmas nosacījumi attiecībā uz eksporta saistību aprēķināšanu. Tomēr izmaiņas attiecas tikai uz licencēm, kas izsniegtas pēc 2003. gada 1. aprīļa, t.i., uz tām neattiecas IP. Saskaņā ar jaunajiem noteikumiem, uzņēmumiem eksporta saistības būs jāizpilda astoņu gadu laikā (eksporta vērtībai jābūt vismaz sešas reizes lielākai par kopējo atbrīvojumu no nodokļiem attiecībā uz importētajiem ražošanas līdzekļiem).

d) *Secinājumi par EPCG shēmu*

(79) Tas, ka eksportētājs maksā mazāku ievedmuitu vai nemaksā nemaz, ir Indijas valdības finansiāls atbalsts, jo tā zaudē ieņēmumus, kas citkārt tai pienāktos, un saņēmējs izmanto priekšrocības tādā nozīmē, ka tas maksā zemāku ievedmuitu vai ir pilnīgi atbrīvots no tās. Tādējādi *EPCG* shēma ir subsīdija.

(80) Licenci nevar iegūt bez saistībām eksportēt preces. Tā kā subsīdija pēc likuma ir atkarīga no eksporta rezultātiem pamatregulas 3. panta 4. punkta a) apakšpunkta nozīmē, tā ir atzīta par specifisku un kompensējamu.

(81) Tika apgalvots, ka termins "izejvielas" pamatregulas I pielikuma i) punktā aptver arī ražošanas līdzekļus, jo ražošanas līdzekļi ir būtiski ražošanas resursi, bez kuru izmantošanas nevarētu izgatavot nevienu gatavo ražojumu. Tālāk apgalvoja, ka, tikai izmantojot ražošanas līdzekļus, izejvielas var pārvērst gatavos ražojumus, un ka ražošanas līdzekļu amortizācijas izmaksas ir gatavo ražojumu ražošanā izmantoto ražošanas līdzekļu vērtība. Tādēļ atbrīvojums no nodokļiem attiecībā uz eksportētā ražojuma ražošanā izmantotajiem ražošanas līdzekļiem jāuzskata par atbrīvojumu no nodokļiem attiecībā uz izejvielām, kas izmantotas eksportēto ražojumu ražošanā, un šāds atbrīvojums nav uzskatāms par kompensējamu labumu pamatregulas nozīmē.

Atbildot uz šo apgalvojumu, tiek uzskatīts, ka ražošanas līdzekļi nav "izejvielas" pamatregulas nozīmē, jo tās nav fiziski iestrādātas eksportētajos ražojumos. Tādēļ iepriekš minētos apgalvojumus noraida.

e) *Subsīdiju apjoma aprēķināšana*

(82) Uzņēmumiem piešķirto labumu aprēķināja, pamatojoties uz muitas nodokļa summu, kas netika samaksāta par ievestajiem ražošanas līdzekļiem, un to sadalīja attiecībā uz laika posmu, kas atbilst šādu ražošanas līdzekļu parastajam nolietojuma laikam attiecīgā ražojuma nozarē saskaņā ar pamatregulas 7. pantu. Saskaņā ar iedibināto praksi, šādi aprēķinātais apjoms, kas attiecināms uz IP, ir koriģēts, pievienojot procentus IP laikā, lai atspoguļotu labuma vērtību laika gaitā un tādējādi noteiktu visu labumu, ko šī shēma sniedz saņēmējam. Ņemot vērā subsīdijas raksturu, kas pielīdzināma vienreizējai subsīdijai, tika uzskatīts par lietderīgu piemērot tirgus procentu likmi, kāda pastāvēja Indijā izmeklēšanas periodā (kura aplēsta kā 10 %). Izmeklēšanas periodā subsīdijas apjoms tika sadalīts uz visu eksporta apjomu saskaņā ar pamatregulas 7. pantu.

(83) Attiecībā uz subsīdijas apjoma aprēķināšanu apgalvoja, ka, lai aprēķinātu subsīdiju, balstoties uz "ražotāja ieguvuma" perspektīvu, vajadzīgs sadalīt uz IP attiecināmo subsīdiju apjomu (nesamaksātie muitas nodokļi) uz visu attiecīgā ražojuma ražošanu (vietējam tirgum un eksportam paredzēto). Tālāk apgalvoja, ka uzņēmumi, kas pārdot gultasveļu vietējā tirgū, izmanto tos pašus ražošanas līdzekļus visas gultasveļas ražošanai.

Atbildot uz šo, jāatgādina, ka šī shēma ir atkarīga vienīgi no eksporta darījumiem. Saskaņā ar pamatregulas 7. panta 2. punktu uzskatīja par lietderīgu, ka atbilstīgi šai shēmai gūtais labums būtu jāsadala uz eksporta apgrozījumu, jo subsīdiju piešķir, ņemot vērā konkrētu noteiktā laikposmā eksportēto preču vērtību. Tādēļ noraidīja prasību par to, ka saskaņā ar shēmu gūtais labums būtu jāsadala uz kopējo apgrozījumu.

(84) Trīs uzņēmumi guva labumu no šīs shēmas izmeklēšanas periodā. Divi uzņēmumi saņēma subsīdijas attiecīgi 0,38 % un 2,0 % apjomā, turpretī trešajam uzņēmumam piešķirtā subsīdija bija nenozīmīga.

5. **Iepriekšēju licenču shēma (*ALS*)**

a) *Juridiskais pamats*

(85) *ALS* darbojas kopš 1977.– 1978. gada. Shēma ir precizēta eksporta un importa politikas dokumenta 4.1.1. līdz 4.1.7. punktā un "Procedūru rokasgrāmatas" 4. nodaļas daļās.

b) *Piemērošanas kritēriji*

(86) Iepriekšējas licences ir pieejamas eksportētājiem, lai tie bez ievedmuitas varētu importēt izejvielas, ko izmanto eksporta ražošanā.

c) *Īstenošana praksē*

(87) Importa apjoms, kas atļauts saskaņā ar šo shēmu, ir noteikts kā procenti no eksportēto gatavo ražojumu apjoma. Iepriekšējās atļaujās šādā veidā atļautās importa vienības nosaka pēc daudzuma, kā arī pēc vērtības. Abos gadījumos iepirkumu apjomus, par kuriem nav jāmaksā nodokļi, lielākajai ražojumu daļai, ieskaitot attiecīgo ražojumu, nosaka, pamatojoties uz *SION*. Pozīcijas, kas noteiktas iepriekšējās atļaujās, ir izejvielas, kuras izmantotas attiecīgo gatavo ražojumu ražošanā.

(88) Iepriekšējas licences var izsniegt:

i) "par faktisku eksportu: Iepriekšējas licences par faktisku eksportu var izsniegt eksportējošam ražotājam vai eksportējošam tirgotājam, kas saistīts ar ražotāju(-iem), par izejvielu importu, kuras vajadzīgas eksporta ražojumam" (citēts no 2002. – 2007. gada eksporta un importa politikas dokumenta 4.1.1.a) nodaļas);

ii) par starpproduktu piegādēm: iepriekšējas licences var izsniegt par starpproduktu piegādi eksportējošam ražotājam par izejvielām, kas vajadzīgas to preču ražošanai, kuras tiks piegādātas pēdējam faktiskajam vai iespējamam eksportētājam, kam ir cita iepriekšēja licence. Iepriekšējās atļaujas turētājam, kas izejvielas paredzējis nevis importēt, bet iepirkt iekšējā tirgū, ir iespēja tās iegādāties pret iepriekšējām licencēm, kas paredzētas starpproduktu piegādēm. Šādos gadījumos daudzumus, kas pirkti vietējā tirgū, noraksta no iepriekšējām licencēm, un par labu vietējam piegādātājam izsniedz iepriekšēju licenci par starpproduktiem. Šādas iepriekšējas licences par starpproduktiem īpašniekiem ir tiesības saņemt labumu, bez ievedmuitas importējot preces, kas vajadzīgas, lai ražotu izejvielas, kuras nogādā galīgajam eksportētājam;

iii) paredzamais eksports: iepriekšējas licences par paredzamo eksportu var izsniegt ģenerāluzņēmējam izejvielu importam, kas vajadzīgas to preču ražošanā, kuras piegādājamas kategorijām, kas minētas politikas dokumenta 8.2. punktā. Saskaņā ar Indijas valdības teikto, paredzamais eksports attiecas uz darījumiem, kuros piegādātās preces neatstāj valsti. Par paredzamo eksportu uzskata vairākas piegādes kategorijas, ja preces ir ražotas Indijā, piemēram, preču piegāde uz eksportu orientētām struktūrām, ražošanas līdzekļu piegāde *EPCG* licenču īpašniekiem;

iv) iepriekšēji izlaides pasūtījumi (*ARO*): iepriekšējās atļaujas turētājam, kas izejvielas paredzējis nevis importēt, bet iepirkt iekšējā tirgū, ir iespējas tos iegādāties pret *ARO*. Šādos gadījumos iepriekšējās atļaujas tiek juridiski apstiprinātas kā *ARO* un tiek piegādātājam vizētas tajās norādīto preču piegādei. *ARO* vīza piegādātājam dod tiesības gūt labumu no nodokļu atmaksas par paredzamo eksportu un galīgā akcīzes nodokļa atmaksas. Zināmā mērā *ARO* mehānisms atmaksā nodokļus un maksājumus ražotājam, kas piegādā ražojumu, tā vietā, lai tos atmaksātu eksportētājam nodokļu atmaksas vai kompensācijas veidā. Nodokļu/maksājumu atmaksa ir pieejama gan par vietējām, gan importētām izejvielām.

(89) Pārbaudes laikā tika konstatēts, ka izmeklēšanas periodā viens eksportējošais ražotājs izmantoja *ALS*, kas minēta iepriekšējā apsvēruma i) punktā (faktiskais eksports). Tādēļ nav vajadzīgs pārbaudīt, vai uz *ALS* kategorijām ii), iii) un iv) attiecināmi kompensācijas pasākumi.

d) *Secinājumi par shēmu*

(90) Tikai eksportējošiem uzņēmumiem piešķir licences, kuras var izmantot, lai kompensētu ievedmuitas nodokļus. Šajā sakarā shēma ir atkarīga no eksporta rezultātiem.

(91) Kā minēts iepriekš, tika konstatēts, ka izmeklēšanas periodā *ALS* attiecībā uz "faktisko importu" izmantoja tikai viens pārbaudāmais uzņēmums. Uzņēmums izmantoja *ALS*, lai ievestu izejvielas eksportētajām precēm bez muitas nodokļa.

(92) Indijas valdība paziņoja, ka *ALS* ir uz daudzumu balstīta shēma, un ka izejvielas, uz kurām attiecas licence, ir saistītas ar eksporta daudzumu. Tāpat apgalvoja, ka, lai kādas izejvielas importē saskaņā ar *ALS*, šīs pašas izejvielas jāizmanto eksportēto ražojumu ražošanā vai to izejvielu krājuma papildināšanā, kas izmantotas jau eksportētos ražojumos. Saskaņā ar Indijas valdības teikto, importētās izejvielas jāizmanto eksportētājam un šādas izejvielas nav ļauts pārdot vai nodot.

(93) Kaut arī šķiet, ka uz *ALS* attiecas faktiskā izmantotāja nosacījums, tika ņemts vērā, ka nav sistēmas vai procedūras, lai apstiprinātu, vai un kādas izejvielas tiek izmantotas eksportēto preču ražošanas procesā. Sistēma tikai parāda, ka preces, kas importētas bez muitas nodokļa, ir izmantotas ražošanas procesā, bez atšķirības attiecībā uz preču galamērķi (vietējais vai eksporta tirgus).

(94) Tomēr šīs izmeklēšanas nolūkā attiecīgais uzņēmums varēja pierādīt, ka no ievedmuitas nodokļiem atbrīvoto ievesto materiālu daudzumi nepārsniedza daudzumus, kas izmantoti eksportētajām precēm. Tādēļ tika secināts, ka attiecīgajā gadījumā atbrīvojums no ievedmuitas attiecībā uz eksporta ražojumam vajadzīgajām izejvielām ir piešķirts saskaņā ar pamatregulas I līdz III pielikuma prasībām.

(95) Tādēļ ir konstatēts, ka saskaņā ar šo shēmu uzņēmumam nav piešķirts labums.

6. **Eksportam atbrīvotās rūpniecības zonas (*EPZ*)/Uz eksportu orientētas struktūras (*EOU*)**

a) *Juridiskais pamats*

(96) *EPZ*/*EOU* shēma, kas tika ieviesta 1965. gadā, ir instruments saskaņā ar eksporta un importa politiku, kurš ietver ar eksportu saistītus veicināšanas pasākumus. Izmeklēšanas periodā shēmu reglamentēja muitas paziņojumi Nr. 53/97 un 133/94, un 126/94. Shēmu sīks apraksts ir ietverts 2002. līdz 2007. gada eksporta un importa politikas dokumenta 6. nodaļā un "Procedūru rokasgrāmatas" 6. nodaļā.

b) *Piešķiršanas kritēriji*

(97) Principā saskaņā ar *EPZ*/*EOU* shēmu var izveidot uzņēmumu, kas apņemas eksportēt visas savas saražotās preces un pakalpojumus. Tiklīdz kā ir piešķirts *EPZ*/*EOU* statuss, šie uzņēmumi var saņemt noteiktus labumus. Indijā ir septiņas zināmas *EPZ*. *EOU* var būt izvietotas jebkurā vietā Indijā. Tās ir muitas vienības, kuras uzrauga muitas ierēdņi saskaņā ar Muitas likuma 65. pantu. Lai gan uzņēmumiem, kas darbojas *EUO*/*EPZ* ietvaros, ir jāeksportē visa sava produkcija, Indijas valdība atļauj šīm vienībām pārdot daļu no savas produkcijas vietējā tirgū, ievērojot dažus nosacījumus.

c) *Īstenošana praksē*

(98) Uzņēmumiem, kas pieprasa *EOU* statusu vai atrodas *EPZ*, jāiesniedz pieteikums kompetentajām iestādēm. Šādā pieteikumā jābūt ietvertām ziņām par nākamajiem pieciem gadiem, kuras ietver, *inter alia*, plānotos ražošanas apjomus, paredzēto eksporta vērtību, importa prasības un vietējās prasības. Ja varas iestādes apstiprina uzņēmuma pieteikumu, noteikumi, kas pievienoti apstiprinājumam, tiks paziņoti uzņēmumam. Uzņēmumi, kas atrodas *EPZ*, kā arī ir *EOU*, var būt iesaistīti jebkādas produkcijas ražošanā. Nolīgums, ar kuru uzņēmums tiek atzīts par uzņēmumu saskaņā ar *EPZ*/*EOU* shēmu, ir derīgs piecus gadus. Nolīgumu var atjaunot uz turpmākiem periodiem.

(99) *EPZ*/*EOU* uzņēmumiem ir tiesības saņemt šādus labumus:

i) atbrīvojums no ievedmuitas nodokļiem par visa veida precēm (ieskaitot ražošanas līdzekļus, izejvielas un palīgmateriālus), kas nepieciešamas ražošanai, apstrādei vai saistībā ar to;

ii) atbrīvojums no akcīzes nodokļiem par precēm, kas sagādātas no vietējiem avotiem;

iii) atbrīvojums no ienākumu nodokļa uz desmit gadiem līdz 2010. gadam par peļņu, kas gūta no eksporta preču pārdošanas, kam parasti piemēro ienākumu nodokli saskaņā ar Ienākumu nodokļa likuma 10.A vai 10.B sadaļu;

iv) tāda centrālā tirdzniecības nodokļa atmaksājums, kas maksāts par precēm, kuras sagādātas no vietējiem piegādātājiem;

v) iespēja, ka akciju kapitāls pieder ārzemniekiem 100 % apmērā;

vi) kā izņēmums no vispārējās prasības eksportēt visu produkciju – iespēja pārdot daļu produkcijas vietējā tirgū, samaksājot piemērojamos nodokļus.

(100) *EOU* vai uzņēmumiem, kas atrodas *EPZ*, noteiktā formātā jākārto pienācīga uzskaite par visu attiecīgo importu, kā arī par visu importēto materiālu patērēšanu un izlietošanu un par visu veikto eksportu. Tie regulāri pēc pieprasījuma jāiesniedz kompetentajām iestādēm.

(101) Importētājam arī jānodrošina minimālie ieņēmumi ārvalstu valūtā kā procentuāla daļa no eksporta apjoma un eksporta darbības rezultāti kā noteikts eksporta un importa politikas dokumentā. Visas *EOU*/*EPZ* darbības jāveic telpās, kas atrodas muitas kontrolē.

d) *Secinājumi par EPZ/EOU*

(102) Šajā izmeklēšanā *EPZ*/*EOU* shēmu izmantoja viens uzņēmums izejvielu un ražošanas līdzekļu importam un lai sagādātu preces vietējā tirgū. Turklāt uzņēmums izmantoja iespēju pārdot daļu produkcijas vietējā tirgū. Tika konstatēts, ka uzņēmums izmantoja koncesijas, kas saistītas ar atbrīvojumu no muitas nodokļiem par izejvielām un ražošanas līdzekļiem, kā arī ar atbrīvojumu no akcīzes nodokļa par precēm, kuras iegūtas vietējiem avotiem, un centrālā tirdzniecības nodokļa atmaksājumu, kas maksāts par precēm, kuras sagādātas no vietējiem piegādātājiem. Tādēļ Komisija pārbaudīja, vai uz šīm koncesijām attiecas kompensācijas pasākumi. Šajā sakarā *EOU*/*EPZ* shēma ir saistīta ar subsīdiju piešķiršanu, tā kā koncesijas ir Indijas valdības finansiāls atbalsts, jo valdība atteikusies no ieņēmumiem, kas citkārt tai pienāktos, un labums tiek piešķirts saņēmējam. Tā kā šīs subsīdijas piešķiršana pēc likuma ir atkarīga no eksporta rezultātiem pamatregulas 3. panta 4. punkta a) apakšpunkta nozīmē, tā ir atzīta par specifisku un kompensējamu.

(103) Kas attiecas uz izejvielām un palīgmateriāliem, uz tiem pamatregulas I pielikuma i) punkta izņēmums var attiekties tikai tad, ja tos patērē eksportētā ražojuma ražošanas procesā un ja ir pārbaudes sistēma, lai apstiprinātu, kādas izejvielas un kādā daudzumā ir patērētas eksportēto preču ražošanā. Jāņem vērā, ka uz iekārtu (ražošanas līdzekļu) importu šis izņēmums neattiecas.

(104) *Texprocil* apgalvoja, ka to iemeslu dēļ, kas minēti 81. apsvērumā par *EPCG* shēmu, uz ražošanas līdzekļiem, kuri importēti saskaņā ar *EOU* shēmu, neattiecas kompensācijas pasākumi.

(105) Atbildot uz šo apgalvojumu, jāatceras, ka to iemeslu dēļ, kas minēti iepriekš 81. apsvērumā saistībā ar *EPCG*, ražošanas līdzekļi nav "izejvielas" pamatregulas nozīmē. Turklāt ir konstatēts, ka šī shēma pēc likuma ir atkarīga tikai no eksporta rezultātiem. Tādēļ tā atzīta par specifisku un kompensējamu.

(106) Kas attiecas uz atbrīvojumu no akcīzes nodokļa tika, konstatēts, ka nodoklis, ko par pirkumiem samaksājusi vienība, kura nav *EOU*, tiek kreditēts kā atmaksa (*CENVAT*) un tiek izmantots akcīzes nodokļa maksājumam par pārdošanu vietējā tirgū. Tādējādi atbrīvojot *EOU* vienības veiktos iepirkumus no akcīzes nodokļa, valdība nav atteikusies no papildu ieņēmumiem un līdz ar to *EOU* nepiekrīt nekādi papildu labumi.

(107) Tā nav attiecībā uz centrālā tirdzniecības nodokļa atmaksājumu, kas maksāts par precēm, kuras sagādātas no vietējiem piegādātājiem, jo šis nodoklis nav atmaksājams uzņēmumiem, kas darbojas vietējā tirgū. Eksporta un importa politikas dokumenta 6.12. punkts nosaka, ka *EPZ*/*EOU* ir tiesības uz šo atmaksājumu, ja piegādātās preces ir ražotas Indijā. Citiem vārdiem, *EOU*, atšķirībā no vietējiem uzņēmumiem, ir tiesības uz centrālā tirdzniecības nodokļa atmaksājumu.

(108) *Texprocil* arī apgalvoja, ka centrālais tirdzniecības nodoklis, kas maksājams par izejvielām, kuras sagādātas no vietējiem piegādātājiem un izmantotas eksporta ražojuma ražošanā, ir netiešs nodoklis pamatregulas I pielikuma h) punkta izpratnē, un attiecīgi uz atbrīvojumu no šādiem progresīviem iepriekšējo posmu netiešajiem nodokļiem nevar attiecināt kompensācijas pasākumus.

(109) Eksporta subsīdiju orientējošais saraksts pamatregulas I pielikuma h) punktā, paredz: "Atbrīvojumu, atvieglojumus vai iekasēšanas atlikšanu no progresīvajiem iepriekšējo posmu netiešajiem nodokļiem par precēm vai pakalpojumiem, ko izmanto eksportēto produktu ražošanā, ja pārsniegts atbrīvojums, atvieglojumus vai iekasēšanas atlikšanu no līdzīgiem progresīvajiem iepriekšējo posmu netiešajiem nodokļiem par precēm vai pakalpojumiem, ko izmanto līdzīgu produktu ražošanā, ja tos pārdod vietējam patēriņam; tomēr ar noteikumu, ka no tādiem progresīvajiem iepriekšējo posmu netiešajiem nodokļiem par eksportētiem produktiem drīkst atbrīvot, tādiem nodokļiem drīkst piešķirt atvieglojumus un drīkst atlikt to iekasēšanu pat tad, ja neatbrīvo, nepiešķir atvieglojumus un neatceļ tādu nodokļu iekasēšanu, ja tie uzlikti līdzīgiem produktiem, ko pārdod vietējam patēriņam, ja progresīvie iepriekšējo posmu netiešie nodokļi ir uzlikti izejvielām, ko patērē eksportēto produktu ražošanā (ņemot vērā parastu atkritumu daudzumu). Šo punktu interpretē saskaņā ar nostādnēm par izejvielu patēriņu ražošanas procesā, kas ietvertas II pielikumā."

(110) Tika apgalvots, ka pamatregulas I pielikuma h) punkts paredz, ka:

"i) Atbrīvo no progresīviem iepriekšējo posmu netiešiem nodokļiem par izejvielām, kas izmantotas eksporta ražojuma ražošanā.

ii) Vienīgais nosacījums ir, ka šīm izejvielām ir iekasēti progresīvie iepriekšējo posmu netiešie nodokļi.

iii) Atbrīvojumu piešķir pat tad, ja šādu atbrīvojumu nepiešķir par līdzīgiem ražojumiem, ja tos pārdod vietējam patēriņam."

(111) Šajā sakarā jāņem vērā, ka pamatregulā "progresīvi" netiešie nodokļi ir daudzpakāpju nodokļi, ko uzliek, ja nav turpmākas nodokļa kreditēšanas mehānisma un ja preces un pakalpojumi, kas ir pakļauti nodoklim vienā ražošanas pakāpē, tiek izmantoti nākamajā ražošanas pakāpē.

(112) Izvērtējot šos argumentus, jāatceras, ka saskaņā ar eksporta un importa politiku *EOU* ir tiesības uz centrālā tirdzniecības nodokļa atmaksājumu, kas maksāts par precēm, kuras sagādātas no vietējiem piegādātājiem. Citiem vārdiem, nav prasības, ka precēm jābūt ietvertām eksportēto preču ražošanā. Saskaņā ar Indijas valdības teikto, tirdzniecības nodokļa subjekts ir pircējs un centrālais tirdzniecības nodoklis parasti nav atmaksājams.

(113) Centrālā tirdzniecības nodokļa, kas maksāts par precēm, kuras sagādātas no vietējiem piegādātājiem, atmaksājums *EOU* ir uzskatāms par kompensējamu subsīdiju šādu iemeslu dēļ. Saskaņā ar pamatregulas I pielikuma h) punkta noteikumiem, centrālā tirdzniecības nodokļa, kas maksāts par precēm, kuras sagādātas no vietējiem piegādātājiem, atmaksājums *EOU* (kam ir pienākums eksportēt) ir pārmērīgs atvieglojums, salīdzinot ar precēm, kuras pārdod vietējam patēriņam (par kurām nepienākas centrālā tirdzniecības nodokļa atmaksājums). Kā minēts iepriekš, eksporta un importa politikas dokumenta 6.12. punkts nosaka, ka *EPZ*/*EOU* ir tiesības uz šo atmaksājumu, ja piegādātās preces ir ražotas Indijā. Atšķirībā no uzņēmumiem, kas pārdod preces vietējā tirgū, *EOU* ir tiesības un centrālā tirdzniecības nodokļa atmaksājumu. Turklāt nav pierādīts, ka atmaksājumu piešķir saskaņā ar nostādnēm par ražošanas faktoru izlietojumu ražošanas procesā (pamatregulas II pielikums). Nav sniegti pierādījumi, ka Indijas valdībai ir un ka tā piemēro sistēmu vai procedūru, lai apstiprinātu, vai izejvielas tiek patērētas eksportētā ražojuma ražošanā un kādos daudzumos. Turklāt izmeklēšanā konstatēts, ka attiecīgais uzņēmums saskaņā ar atbrīvojumu no centrālā tirdzniecības nodokļa iegādājās vairākus priekšmetus, kas netika patērēti eksportēto preču ražošanā. Uz šā pamata var tikai secināt, ka ir noticis virsmaksājums.

(114) Bez tam tika apgalvots, ka šajā konkrētajā gadījumā attiecīgā *EOU* atrodas Utarpradešas štatā, un ka tādējādi, nosakot, vai uz uzņēmumiem, kas nav *EOU*, kuri atrodas konkrētajā štatā, attiecas atbrīvojums no tirdzniecības nodokļa maksāšanas, jāņem vērā tirdzniecības nodokļa likums, kas piemērojams šajā štatā. Tālāk tika apgalvots, ka Indijas tiesību aktos, proti, Likumā par štatu tirdzniecības nodokli, paredzēts piešķirt atbrīvojumu vai koncesiju no nodokļa maksājuma par to izejvielu un iesaiņojuma materiālu iegādi, ko izmanto eksportēto preču ražošanā. Tika apgalvots, ka šīs noteikums nenošķir, vai ražojumu eksportē *EOU* vai uzņēmums, kas nav *EOU*.

(115) Tomēr, apmeklējot Indijas valdību pārbaudes nolūkā, tika konstatēts, ka starpštatu tirdzniecībai piemēro centrālo tirdzniecības nodokli, nevis vietējo tirdzniecības nodokli. Tik izskaidrots, ka centrālais tirdzniecības nodoklis parasti nav atmaksājams (neskatoties uz faktu, ka *EOU* ir tiesības uz centrālā tirdzniecības nodokļa atmaksājumu, kas maksāts par precēm, kuras sagādātas no vietējiem piegādātājiem). Tomēr attiecībā uz vietējo tirdzniecības nodokli, kas ir piemērojams tirdzniecībai Indijas štatā, vietējā valdība lemj par atbrīvojumu piešķiršanu. Fakts, ka konkrēts štats var piešķirt vairākus atšķirīgus atbrīvojumus vai koncesiju no nodokļa maksājuma, ir nebūtisks, novērtējot, vai shēma ir kompensējama attiecībā uz centrālā tirdzniecības nodokļa atmaksājumu, kas maksāts par precēm, kuras sagādātas no vietējiem piegādātājiem. Tāpēc šo argumentu noraida.

(116) Noslēgumā, tā kā subsīdija ir saistīta *EPZ*/*EOU*, tā pēc likuma ir atkarīga no eksporta rezultātiem pamatregulas 3. panta 4. punkta a) apakšpunkta nozīmē. Tādēļ subsīdija atzīta par specifisku un kompensējamu.

e) *Subsīdiju apjoma aprēķināšana*

Atbrīvojums no ievedmuitas par izejvielām

(117) Pārbaudes apmeklējuma laikā tika pārbaudīts importēto materiālu veids un daudzums. Izmeklēšanā konstatēts, ka uzņēmums ieguva izejvielas vietējā tirgū un importēja tikai nelielus daudzumus. Tādēļ neradās jautājums, vai noticis ievedmuitas pārmērīgs atvieglojums.

Atbrīvojums no ievedmuitas par ražošanas līdzekļiem

(118) Atšķirībā no izejvielām, ražošanas līdzekļi nav faktiski iestrādāti gatavajās precēs. Aprēķināšanas nolūkā atceltā nodokļa apjoms ir līdzvērtīgs subsīdijai par katru ražošanas līdzekļa ievedumu. Tādēļ pārbaudāmajam uzņēmumam piešķirto labumu aprēķināja, pamatojoties uz muitas nodokļa summu, kas netika samaksāta par ievestajiem ražošanas līdzekļiem, un to sadalīja attiecībā uz laika posmu, kas atbilst šādu ražošanas līdzekļu parastajam nolietojuma laikam attiecīgā ražojuma nozarē saskaņā ar pamatregulas 7. pantu. Šādi aprēķinātais apjoms, kas attiecināms uz IP, ir koriģēts, pievienojot procentus izmeklēšanas periodā, lai atspoguļotu labuma vērtību laika gaitā un tādējādi noteiktu visu labumu, ko šī shēma sniedz saņēmējam. Ņemot vērā subsīdijas raksturu, kas pielīdzināma vienreizējai subsīdijai, tika uzskatīts par lietderīgu piemērot tirgus procentu likmi, kāda pastāvēja Indijā izmeklēšanas periodā (kura aplēsta kā 10 %). Subsīdijas kopējais apjoms tika sadalīts uz *EOU* kopējo eksporta apgrozījumu saskaņā ar pamatregulas 7. pantu. Pamatojoties uz šo aprēķinu, uzņēmums saņēma subsīdiju 6,85 % apjomā.

Centrālā tirdzniecības nodokļa atmaksājums, kas maksāts par precēm, kuras sagādātas no vietējiem piegādātājiem

(119) Labums aprēķināts, pamatojoties uz atmaksājamā centrālā tirdzniecības nodokļa summu par vietējiem iepirkumiem izmeklēšanas periodā. Izmeklēšanas periodā subsīdijas apjoms tika sadalīts uz visu eksporta apjomu saskaņā ar pamatregulas 7. pantu. Pamatojoties uz iepriekš minēto, uzņēmums saņēma subsīdiju 1,75 % apjomā.

7. **Ienākumu nodokļa atbrīvojuma sistēma (*ITES*)**

a) *Juridiskais pamats*

(120) Ienākumu nodokļa atbrīvojuma sistēmas juridiskais pamats ir 1961. gada Ienākumu nodokļa likums. Likums, ko ik gadu groza ar Finanšu likumu, nosaka pamatu nodokļu iekasēšanai, kā arī dažādiem atbrīvojumiem/atskaitījumiem, kurus var pieprasīt. Starp atbrīvojumiem, kurus var pieprasīt uzņēmumi, ir tie, uz kuriem attiecas likuma 10.A, 10.B un 80.HHC sadaļa, kuras paredz ienākumu nodokļa atbrīvojumu par peļņu no eksporta preču pārdošanas apjomiem.

b) *Piešķiršanas kritēriji*

(121) Atbrīvojumu saskaņā ar 10.A sadaļu var pieprasīt uzņēmumi, kas atrodas brīvās tirdzniecības zonās. Atbrīvojumu saskaņā ar 10.B sadaļu var pieprasīt *EOU*. Atbrīvojumu saskaņā ar 80.HCC sadaļu var pieprasīt jebkurš uzņēmums, kas eksportē preces.

c) *Īstenošana praksē*

(122) Lai gūtu labumu no iepriekš minētajiem nodokļu atskaitījumiem/atbrīvojumiem, uzņēmumam, kad tas nodokļu gada beigās nodokļu iestādēm iesniedz nodokļu deklarāciju, jāiesniedz prasība par atskaitījumiem/atbrīvojumiem. Nodokļu gads sākas 1. aprīlī un beidzas 31. martā. Nodokļu deklarācija jāiesniedz attiecīgajām iestādēm līdz nākamajam 30. novembrim. Galīgā novērtēšana, ko veic šīs iestādes, var ilgt līdz trim gadiem pēc nodokļu deklarācijas iesniegšanas. Uzņēmums var pieprasīt tikai vienu no atskaitījumiem saskaņā ar trim augstāk minētajām sadaļām.

d) *Secinājums par Ienākumu nodokļa atbrīvojuma sistēmu*

(123) Pamatregulas I pielikuma e) punktā minēts, ka eksporta subsīdiju veido "pilnīgs vai daļējs atbrīvojums no tiešajiem nodokļiem..... kas attiecas uz eksportu". Saskaņā ar Ienākumu nodokļa atbrīvojuma sistēmu Indijas valdība sniedz finansiālu atbalstu uzņēmumam, atsakoties no valdības ieņēmumiem tiešu nodokļu veidā, kas būtu tai maksājami, ja uzņēmums nebūtu pieprasījis atbrīvojumus no ienākumu nodokļa. Šis finansiālais atbalsts piešķir labumu saņēmējam, samazinot tā ienākumu nodokļa saistību.

(124) Subsīdija pēc likuma ir atkarīga no eksporta rezultātiem pamatregulas 3. panta 4. punkta a) apakšpunkta nozīmē, jo tā atbrīvo no nodokļa tikai peļņu no eksporta preču pārdošanas, un tāpēc to uzskata par specifisku.

(125) Indijas valdība un *Texprocil* apgalvoja, ka Ienākumu nodokļa atbrīvojuma sistēma attiecībā uz 80.HHC sadaļu tiek pakāpeniski pārtraukta, sākot ar finanšu gadu no 2001. gada aprīļa līdz 2002. gada maijam. Tika apgalvots, ka tādēļ nav lietderīgi uz šo sistēmu attiecināt kompensācijas pasākumus.

(126) Tika arī apgalvots, ka attiecībā uz Ienākumu nodokļa likuma 80.HHC iedaļas 1.B apakšiedaļu, attiecīgajos gados atbrīvojums piešķirts norādītam procentam no eksporta peļņas, kā norādīts tabulā:

Finanšu gads	Novērtējuma gads	Eksporta peļņas procentuālais apjoms, uz ko var attiekties samazinājums
2000–2001	2001–2002	80 %
2001–2002	2002–2003	70 %
2002–2003	2003–2004	50 %
2003–2004	2004–2005	30 %
2004–2005	2005–2006	0 %

(127) Attiecībā uz izteiktajiem apgalvojumiem, pārbaudes laikā tika konstatēts, ka IP beigās programma vēl bija spēkā. Patiešām, faktiskā likme eksporta ieņēmumiem, kas atbrīvoti no ienākumu nodokļa, bija 70 %, un sistēma turpinās dot labumus ražotājiem eksportētājiem Indijā laikā, kad tiks piemēroti galīgie pasākumi. Saskaņā ar pamatregulas 15. pantu kompensācijas maksājumus var uzlikt, ja vien subsīdija vai subsīdijas netiek atsauktas vai netiek pierādīts, ka subsīdijas vairs nedod nekādu ieguvumu attiecīgajiem eksportētājiem. Tā kā Ienākumu nodokļa atbrīvojuma sistēma saskaņā ar sadaļu 80.HCC skaidri atbilst maksājumu uzlikšanas kritērijiem saskaņā ar pamatregulas 15. pantu, visus no tās gūtos labumus jāiekļauj kompensācijas maksājuma kopējā apjomā.

e) *Subsīdiju apjoma aprēķināšana*

(128) Pieprasījumus labumu izmantošanai saistībā ar 10.A, 10.B un 80.HCC sadaļu iesniedz kopā ar nodokļu deklarāciju nodokļu gada beigās. Tā kā nodokļu gads Indijā sākas 1. aprīlī un beidzas 31. martā, labumu aprēķināja par faktisko atbrīvojumu no ienākumu nodokļa, kas pieprasīts tā nodokļu gada laikā, kurš beidzas izmeklēšanas periodā (t.i., no 2001. gada 1. aprīļa līdz 2002. gada 31. martam). Pieprasījums bija jāiesniedz vēlākais līdz 2002. gada 30. septembrim, t.i., IP beigās. Eksportētājiem piešķirtos labumus tādējādi aprēķināja, pamatojoties uz atšķirību starp maksājamo nodokļu summām, ko iekasē ar un bez atbrīvojuma no nodokļiem. Minētā nodokļu gada laikā piemērotā uzņēmuma peļņas nodokļa likme bija 35,7 %. Subsīdijas apjoms tika sadalīts uz visu eksporta apjomu saskaņā ar pamatregulas 7. panta 2. punktu

(129) Kaut arī tika apgalvots, ka labums no subsīdijas būtu jāuzskata par nulli, tika ierosinātas alternatīvas metodes subsīdiju apmēra aprēķināšanai, jo īpaši saistībā ar piemērojamām nodokļu likmēm.

(130) Šajā sakarā atzīmēja, ka pamatregulas 5. pantā paredzēts, ka kompensējamo subsīdiju apmēru aprēķina, ņemot vērā saņēmējam piešķirto labumu, kas attiecībā uz subsidēšanu konstatēts IP. Kā minēts iepriekš, labumu aprēķināja, pamatojoties uz ar nodokli apliekamās peļņas apjomu, kas parasti gūta 2001.– 2002. nodokļu gadā (t.i., no 2001. gada 1. aprīļa līdz 2002. gada 31. martam), kas beidzās IP vidū. 2001.– 2002. nodokļu gada laikā (kas ir 2002.– 2003. novērtējuma gads) eksporta ienākumu, kas tika atbrīvoti no ienākumu nodokļa (t.i., eksporta ienākumu procentuālā daļa, par ko var saņemt nodokļa atbrīvojumu), faktiskā likme bija 70 %. Attiecībā uz nākamo nodokļu gadu (t.i., no 2002. gada 1. aprīļa līdz 2002. gada 31. martam) eksporta ienākumu, kas atbrīvoti no ienākumu nodokļa, faktiskā likme ir 50 %. Tā kā daļa no šā pēdējā nodokļu gada ietilpst šai procedūrai atbilstīgās izmeklēšanas periodā, ieteicams kompensējamo subsīdiju aprēķinu veikt, ņemot par pamatu abus izmeklēšanas periodā piemēroto likmju *pro rata* vidējo vērtību, t.i., 60 %. Līdz ar to attiecīgi koriģēja subsīdiju apmēru uzņēmumiem, kas izmanto šo shēmu.

(131) Tika arī apgalvots, ka *DEPB* ienākumi būtu jāatskaita no ar nodokli apliekamo ienākumu apjoma. Tika apgalvots, ka bez *DEPB* ienākumiem nebūtu ar nodokli apliekamās peļņas, kas gūta no eksporta preču pārdošanas. Šis arguments nav pamatots. Pat ja tā iekļaušana būtu lietderīga, no *DEPB* gūto labumu piešķir uzņēmumiem, kam uz to ir tiesības, kā dotāciju skaidrā naudā (t.i., kā tiešu naudas līdzekļu pārskaitījumu), savukārt atbrīvojums no ienākumu nodokļa attiecas uz valdības ieņēmumiem, kas citkārt tai pienāktos un no kā tā atteikusies. Kaut arī no *DEPB* gūtie labumi nepārprotami ir daļa no uzņēmuma kopējiem ieņēmumiem, abas subsīdijas rada divas neatkarīgas Indijas valdības darbības. Izmeklēšanas iestādei nav jāmēģina rekonstruēt situāciju, kas varētu rasties konkrētu subsīdiju neesamības gadījumā. Jebkurā gadījumā uzņēmuma ar nodokli apliekamā peļņa no eksporta vai no visiem darījumiem, rodas, salīdzinot tā kopējos ieņēmumus un izmaksas, ko veido daudzi un dažādi elementi, un ko rada dažādi komerciāli lēmumi un tirgus konjunktūra. Būtu nepamatoti izraudzīties vienu elementu (piemēram, ienākumus no *DEPB*) un neiekļaut to aprēķinā. Jebkurā gadījumā, kā izskaidrots iepriekš, labumu aprēķināja visiem uzņēmumiem par faktisko atbrīvojumu no ienākumu nodokļa, kas pieprasīts nodokļu gadā, kurš beidzās izmeklēšanas periodā (t.i., no 2001. gada 1. aprīļa līdz 2002. gada 31. martam).

(132) Seši uzņēmumi guva labumu no šīs sistēmas izmeklēšanas periodā. Pieci uzņēmumi saņēma subsīdijas apjomā no 0,32 % līdz 3,70 %, turpretī sestajam uzņēmumam piešķirtā subsīdija bija nenozīmīga.

8. **Kompensējamo subsīdiju apjoms**

(133) Saskaņā ar pamatregulas noteikumiem, kompensējamo subsīdiju apjoms, kas izteikts *ad valorem*, pārbaudītajiem ražotājiem eksportētājiem bija no 3,09 % līdz 10,44 %.

(134) Saskaņā ar pamatregulas 15. panta 3. punktu, uzņēmumiem, kas sadarbojas, bet nav iekļauti izlasē, subsīdiju apjoms, kuru aprēķina, pamatojoties uz vidējo svērto subsīdiju apjomu, kas noteikts uzņēmumiem, kas sadarbojas un ir iekļauti izlasē, ir 7,67 %. Ņemot vērā, ka vispārējās sadarbības līmenis Indijā bija augsts (vairāk par 90 %), atlikušo subsīdiju apjomu visiem pārējiem uzņēmumiem noteica tā uzņēmuma līmenī, kam bija visaugstākais individuālais apjoms, t.i., 10,44 %.

Subsīdijas veids	DEPB	DFRC	EPCGS	EPZ/EOU	ITES	KOPĀ
	Pēc eksportēšanas					
Bombay Dyeing N. W. Exports Limited Nowrosjee Wadia & Sons Limited	4,95 %		0,38 %			5,33 %
Brijmohan Purusottamdas	5,93 %				0,32 %	6,25 %
Divya	3,47 %				2,95 %	6,42 %
Jindal Worldwide	1,45 %				1,65 %	3,09 %
Texcellence	1,88 %	3,08 %			3,70 %	8,65 %
Mahalaxmi Exports	7,02 %				2,29 %	9,31 %
Pasupati				8,59 %		8,59 %
Prakash Cotton Mills	8,44 %		2,00 %			10,44 %
Vigneshwara	4,46 %					4,46 %
Uzņēmumi, kas sadarbojas, bet nav iekļauti izlasē						7,67 %
Pārējie						10,44 %

(135) Attiecībā uz izlasē iekļauto uzņēmumu, t.i., *Bombay Dyeing and Manufacturing Co. Ltd*, tika konstatēts, ka šīs uzņēmums izmantoja licences, ko bija ieguvuši divi saistītie uzņēmumi– *Nowrosjee Wadia & Sons Limited* un *N. W. Exports Limited*. Izmeklēšana atklāja, ka abi saistītie uzņēmumi eksportēja ražojumus, ko ražojis *Bombay Dyeing and Manufacturing Co. Ltd*. Tādēļ uz saistītajiem uzņēmumiem attiecas subsīdiju apjoms, kas noteikts *Bombay Dyeing and Manufacturing Co. Ltd*.

D. **KOPIENAS RAŽOŠANAS NOZARE**

(136) Kopienā attiecīgo ražojumu ražo:

— ražotāji, kuru vārdā tika iesniegta sūdzība; visi ražotāji, kas tika iekļauti izlasē (izlasē iekļautie Kopienas ražotāji) bija arī sūdzības iesniedzēji,

— citi Kopienas ražotāji, kas nebija sūdzības iesniedzēji un nesadarbojās. Viens ražošanas uzņēmums, kas iebilda pret procedūru, pārstāv mazāk kā 1 % no Kopienas ražošanas.

(137) Komisija ir novērtējusi, vai iepriekš minētos uzņēmumus var uzskatīt par Kopienas ražotājiem pamatregulas 9. panta 1. punkta nozīmē. Iepriekš minēto uzņēmumu saražotā produkcija veido Kopienas produkciju.

(138) Kopienas ražošanas nozari veido 29 Kopienas ražotāji, kas sadarbojās ar Komisiju, to vidū arī pieci izlasē iekļautie Kopienas ražotāji. Šie ražotāji pārstāv 45 % no Kopienas kokvilnas gultasveļas produkcijas. Tādēļ uzskatāms, ka tie veido attiecīgo Kopienas ražošanas nozari pamatregulas 9. panta 1. punkta un 10. panta 8. punkta nozīmē.

E. ZAUDĒJUMI

1. Iepriekšējas piezīmes

(139) Ņemot vērā faktu, ka attiecībā uz Kopienas ražošanas nozari ir izmantota izlase, zaudējumus no vienas puses novērtēja, pamatojoties uz visas Kopienas ražošanas nozares līmenī iegūtu informāciju par tendencēm saistībā ar ražošanu, produktivitāti, noietu, tirgus daļu, nodarbinātību un pieaugumu. No otras puses, analizēja informāciju, kas iegūta no izlasē iekļautajiem Kopienas ražotājiem par tendencēm saistībā ar cenām un rentabilitāti, naudas plūsmu, spēju piesaistīt kapitālu un ieguldījumus, krājumiem, jaudu, jaudas izlietojumu, ienākumu no ieguldījumiem un algām.

2. Kopienas patēriņš

(140) Kopienas patēriņu konstatēja, pamatojoties uz Kopienas ražotāju ražošanas apjomiem saskaņā ar *Eurocoton*, no kā atņemts eksports, pamatojoties uz *Eurostat* datiem, un kam pieskaitīts imports no Indijas un citām trešām valstīm, arī pamatojoties uz *Eurostat* datiem. Laikā no 1999. gada līdz IP šķietamais Kopienas patēriņš stabili pieauga no 173 651 tonnām līdz 199 881 tonnām, t.i., par 15 %.

3. Imports no attiecīgās valsts

a) *Apjoms un tirgus daļa*

(141) Kokvilnas gultasveļas importa apjoms no Indijas Kopienā ir samazinājies no 15 700 tonnām 1999. gadā līdz 14 300 tonnām izmeklēšanas periodā, t.i., par 9 % pārskata periodā. Pēc neliela pieauguma no 1999. līdz 2000. gadam, 2001. gadā imports samazinājās. Attiecīgā tirgus daļa samazinājās no 9,1 % 1999. gadā līdz 7,2 % izmeklēšanas periodā.

(142) Kaut arī tā ir tiesa, ka imports no Indijas zaudēja tirgus daļu pārskata periodā, šī importa līmenis būtiski pārsniedz pamatregulas 10. panta 11. punktā noteikto līmeni. Šā importa nozīmību raksturo arī tā salīdzinājums ar Kopienas ražošanas nozares tirgus daļu. Indijas izcelsmes importa tirgus daļa veido vairāk nekā vienu trešo daļu no Kopienas ražošanas nozares tirgus daļas. Bez tam ir vērts atzīmēt, ka 2003. gada pirmajos deviņos mēnešos importa apjoms ir pieaudzis par vairāk nekā 11 %, salīdzinot ar iepriekšējo gadu.

b) *Cenas*

(143) 1999. un 2000. gadā Indijas vidējās cenas saglabājās stabilas– aptuveni 5,65 eiro/kg. 2001. gadā tās pieauga līdz aptuveni 5,80 eiro/kg un pēc tam izmeklēšanas perioda laikā kritās līdz aptuveni 5,50 eiro/kg, t.i., par 5 %.

c) *Cenu samazinājums*

(144) Lai analizētu cenu samazinājumu, Kopienas ražošanas nozares katra ražojuma veida vidējās svērtās pārdošanas cenas attiecībā uz nesaistītiem pircējiem Kopienas tirgū salīdzināja ar attiecīgā importa attiecīgajām vidējām svērtām eksporta cenām. Salīdzinājumu veica pēc atlaižu un rabatu atskaitīšanas. Kopienas ražošanas nozares cenas pielāgoja ražotāja cenām. Attiecīgā importa cenas noteica, pamatojoties uz CIF, atbilstīgi koriģējot muitas nodokļus un pēcimportēšanas izmaksas.

(145) Šis salīdzinājums parādīja, ka izmeklēšanas periodā attiecīgos Indijas izcelsmes ražojumus Kopienā pārdeva par cenām, kas bija par 26 % līdz 77 % mazākas nekā Kopienas cenas, izsakot tās procentos. Vairāk nekā 75 % gadījumu cenu samazinājuma starpība bija 60 % līdz 70 %.

4. **Kopienas ražošanas nozares stāvoklis**

(146) Tika analizēts, vai Kopienas ražošanas nozare vēl aizvien atgūstas no iepriekšējas subsidēšanas vai dempinga, tomēr tam netika atrasti pierādījumi.

(147) Tika apgalvots, ka Kopienas ražošanas nozare nav cietusi materiālus zaudējumus, jo to aizsargāja kvotas. Ir tiesa, ka izmeklēšanas periodā spēkā bija kvotas. Saskaņā ar starptautiskajām tiesībām šo kvotu juridiskais pamats ir PTO Līgums par tekstīlijām un apģērbu. Tās pakāpeniski atcels līdz 2004. gada 31. decembrim. Jāņem vērā, ka izmeklēšanas periodā šīs kvotas netika pilnībā izmantotas. Daudzumi, ko var importēt saskaņā ar kvotām, atbilst nozīmīgām Kopienas tirgus daļām. Faktiski, pamatojoties uz patēriņa datiem izmeklēšanas periodā, 2002. gada kvota Indijas gadījumā atbilst aptuveni 12 % lielai tirgus daļai. Jāņem arī vērā, ka šo tekstilpreču kvotu līmenis ir noteikts tiešās sarunās, uz ko neattiecas saskaņā ar pamatregulu paredzētā analīze. Kaut arī nevar izslēgt, ka kvotas varētu ietekmēt stāvokli Kopienas ražošanas nozarē, kvotu esamība nepasargā Kopienas ražošanas nozari no zaudējumiem. Ar šo gadījumu saistīto datu analīze liecina, ka Kopienas ražošanas nozare, neraugoties uz kvotu esamību, izmeklēšanas periodā cieta būtiskus zaudējumus. Patiesībā stāvoklis Kopienas ražošanas nozarē pasliktinājās, kaut arī Indijas eksportētāji izmeklēšanas periodā pilnībā neizmantoja tiem piešķirtās kvotas. Tādēļ šis apgalvojums ir noraidīts.

a) *Dati saistībā ar Kopienas ražošanas nozari kopumā*

Ražošana, nodarbinātība un produktivitāte

(148) Kopienas ražošanas nozares ražošanas apjoms no 1999. gada līdz izmeklēšanas periodam nedaudz palielinājās no 37 700 tonnām līdz 39 500 tonnām, t.i., par 5 %.

(149) Nodarbinātība saglabājās pamatā stabila ar aptuveni 5 500 nodarbinātajiem. Tādējādi produktivitāte palielinājās no 6,8 tonnām uz nodarbināto 1999. gadā līdz 7,2 tonnām uz nodarbināto izmeklēšanas periodā, t.i., attiecīgajā periodā tā palielinājās par 6 %.

Pārdošanas apjoms un tirgus daļa

(150) Pārskata periodā Kopienas ražošanas nozares pārdošanas apjoms pieauga par 4 %, no 36 200 tonnām 1999. gadā līdz 37 800 tonnām izmeklēšanas periodā. 2001. gadā tas pieauga līdz 38 300, bet izmeklēšanas periodā samazinājās. Pārdošanas radītais apgrozījums pieauga no 410 miljoniem eiro 1999. gadā līdz 441 miljoniem eiro 2001. gadā, taču pēc tam samazinājās par 5 procentu punktiem līdz 420 miljoniem eiro izmeklēšanas periodā.

(151) Neraugoties uz faktu, ka patēriņš Kopienas tirgū šajā pašā periodā pieauga par 15 %, Kopienas ražošanas nozares tirgus daļa izmeklēšanas periodā faktiski samazinājās no 20,8 % līdz 18,9 %. Tirgus daļa svārstījās ap 20 % no 1999. gada līdz 2001. gadam, un samazinājās par 1,5 procentu punktiem no 2001. gada līdz izmeklēšanas periodam.

Pieaugums

(152) Kaut arī no 1999. gada līdz izmeklēšanas periodam Kopienas patēriņš pieauga par 15 %, Kopienas ražošanas nozares pārdošanas apjoms pieauga tikai par 4 %. No otras puses, kopējā importa apjoms šajā pašā periodā pieauga par 35 %, un visnozīmīgākais pieaugums bija no 120 000 tonnām 2001. gadā līdz 139 000 tonnām izmeklēšanas periodā. Kamēr visa importa tirgus daļa pieauga par vairāk nekā 10 procentu punktiem, Kopienas ražošanas nozares tirgus daļa samazinājās no 20,8 % līdz 18,9 %. Tas nozīmē, ka no 1999. gada līdz IP Kopienas ražošanas nozare nevarēja iesaistīties tirgus pieaugumā.

b) *Dati saistībā ar izlasē iekļautajiem Kopienas ražotājiem*

Krājumi, jauda un jaudas izlietojums

(153) Kas attiecas uz krājumiem, tie būtiski svārstās, jo vairumu produkcijas saražo pēc pasūtījuma, tādējādi samazinot iespēju ražot tikai krājumiem. Kaut arī tika novērots izlasē iekļauto Kopienas ražotāju krājumu pieaugums, tika uzskatīts, ka šajā gadījumā krājumi nav būtisks zaudējumu rādītājs, jo nozarei raksturīgas lielas krājumu svārstības.

(154) Gandrīz visu izlasē iekļauto Kopienas ražotāju ražošanas jaudu bija grūti noteikt, jo līdzīgu ražojumu ražošanas process ir individualizēts un tam vajadzīgas dažādas iekārtu izmantošanas kombinācijas. Tādēļ no atsevišķu iekārtu jaudas nav iespējams izdarīt vispārīgu secinājumu par jaudu, kas ir saistīta ar līdzīgu ražojumu. Turklāt daži izlasē iekļautie Kopienas ražotāji par daļu no ražošanas procesa ir noslēguši apakšlīgumus.

(155) Tomēr attiecībā uz ražojumiem, kurus apdrukā, apdrukāšanas nozare tika uzskatīta par faktoru, kas nosaka jaudu attiecībā uz apdrukātu gultasveļu visiem Kopienas ražotājiem. Tika konstatēts, ka apdrukāšanas nozarē jaudas izlietojums pastāvīgi samazinājās no 90 % līdz 82 %.

(156) Tika apgalvots, ka ražošanas jaudas un jaudas izlietojuma attīstību nevar uzskatīt par argumentu zaudējumu konstatēšanā. Šajā sakarā, tāpat kā iepriekšējās izmeklēšanās par to pašu ražojumu, tiek atzīts, ka nebija iespējams izdarīt vispārīgu secinājumu par atsevišķu iekārtu jaudu. Tomēr apdrukāšanas jaudas analīze bija viens no rādītājiem, kaut arī tas saistīts tikai ar daļu līdzīgo produktu, kas liecina, ka tika radīti zaudējumi.

Cenas

(157) Izlasē iekļauto ražotāju vidējās cenas pārskata periodā pakāpeniski palielinājās no 13,3 eiro līdz 14,2 eiro. To ietekmēja fakts, ka šī vidējā cena attiecas uz attiecīgā ražojuma vienībām gan ar augstu, gan zemu vērtību, un ka Kopienas ražošanas nozare bija spiesta vairāk orientēties uz ražojumu pārdošanu augstas vērtības nišā, jo to noietu liela apjoma masu tirgū pārņēma imports no valstīm ar zemām cenām. No otras puses, Kopienas ražošanas nozares vidējās pārdošanas cenas par kilogramu kopumā pieauga niecīgi– no 11,3 eiro 1999. gadā līdz 11,5 eiro 2001. gadā, bet pēc tam izmeklēšanas periodā samazinājās līdz 11,1 eiro.

(158) Tika apgalvots, ka cenu attīstību nevar uzskatīt par argumentu zaudējumu konstatēšanā. Šīs pieņēmums tika balstīts uz faktu, ka izlasē iekļauto uzņēmumu pārdošanas cenas nedaudz pieauga, kā tika izskaidrots 157. apsvērumā. Turklāt cenu attīstība ir tikai viens analizējamais faktors. Bez tam palielinājās arī kopējā vienības pašizmaksa un, tā kā Kopienas ražošanas nozare aizvien vairāk pievērās ražojumu ar augstu pievienoto vērtību ražošanai, tas radīja augstāku cenu. Tādējādi pieaugoša vidējā cena nav noteikts arguments zaudējumu konstatēšanā. Tādēļ šis apgalvojums ir noraidīts.

Ieguldījumi un spēja piesaistīt kapitālu

(159) No 1999. līdz 2001. gadam ieguldījumi būtiski samazinājās no 7 miljoniem eiro līdz 2,5 miljoniem eiro. No 2001. gada līdz IP ieguldījumi bija samērā stabili un izmeklēšanas periodā veidoja tikai 41 % no 1999. gada ieguldījumu apjoma.

(160) Kopienas ražošanas nozare neizvirzīja prasību, ka Kopienas ražošanas nozare piedzīvo grūtības saistībā ar kapitāla piesaistīšanu tās darbībai, nedz par to kas liecināja.

Rentabilitāte, ienākumi no ieguldījumiem un naudas plūsma

(161) Pārskata periodā izlasē iekļauto Kopienas ražotāju rentabilitāte būtiski samazinājās no 7,7 % 1999. gadā līdz 4,4 % izmeklēšanas periodā, t.i., par 42 %. Attiecībā uz ieguldījumiem bija tāda paša tendence– kritums no 10,5 % 1999. gadā līdz 5,9 % izmeklēšanas periodā, samazinājums par 44 %.

(162) Tika apgalvots, ka vidējo rentabilitāti, kas attiecīgajā periodā bija vairāk kā 5 %, nevar uzskatīt par argumentu, konstatējot zaudējumus. Šajā sakarā zaudējums nosakāms galvenokārt attiecībā uz IP. Izmeklēšanas periodā rentabilitāte bija tikai 4,4 %. Bez tam rentabilitāte bija sasniegusi 7,7 % 1999. gadā, kad Kopienas ražošanas nozare necieta no subsidēta importa konkurences, un tad attiecīgajā periodā samazinājās par 43 %, t.i., attiecīgajā periodā notika būtiska samazināšanās subsidēta importa asās konkurences dēļ. Tādēļ izmeklēšanas periodā rentabilitāte bija mazāka nekā rentabilitāte, kāda būtu sasniegta, ja nebūtu subsidētā importa, t.i., 6,5 %.

(163) Tika apgalvots, ka izlasē iekļauto uzņēmumu rentabilitātes samazināšanos nevar saistīt ar subsidēto importu, bet gan ar darbaspēka izmaksu palielināšanos un ieguldījumu samazināšanos. Izlases vidējās darbaspēka izmaksas attiecīgajā periodā palielinājās tikai par 4,2 %, tādēļ ar to nevar izskaidrot rentabilitātes samazināšanos. Turklāt ieguldījumu samazināšanās nav noteikti saistāma ar rentabilitātes samazināšanos. Tādēļ šis apgalvojums ir noraidīts.

(164) Tika apgalvots, ka ienākuma no ieguldījumiem samazināšanās tikai atspoguļo ieguldījumu samazināšanos. Tomēr ienākums no ieguldījumiem ir definēts kā peļņa attiecībā uz kopējo aktīvu vērtību. Tādēļ ieguldījumu samazināšanās sekmētu kopējo aktīvu samazināšanos un tādējādi– ienākuma no ieguldījumiem palielināšanos. Tādēļ šis apgalvojums ir noraidīts.

(165) Naudas plūsma, ko radījuši līdzīgi ražojumi, ievērojami samazinājās no 16,8 miljoniem eiro 1999. gadā līdz 11,3 miljoniem eiro izmeklēšanas periodā. Visnozīmīgākais samazinājums notika 2000. gadā, kad naudas plūsma samazinājās par 27 %. No 2000. gada līdz izmeklēšanas periodam tā samazinājās vēl par 5 %.

(166) Tika apgalvots, ka Komisija uzskata naudas plūsmu par nenozīmīgu rādītāju. Šajā sakarā jāņem vērā, ka naudas plūsmu tiešām ietekmē krājumu izmaiņas un tādēļ tā ir ierobežots rādītājs. Tomēr jāņem vērā, ka naudas plūsmas negatīvā attīstība attiecīgajā periodā atbilst citiem rādītājiem, apstiprinot Kopienas ražošanas nozares negatīvo attīstību, un tādēļ nav uzskatāma par nenozīmīgu.

Algas

(167) Pārskata periodā darbaspēka izmaksas pieauga par 3,3 %, no 35,2 miljoniem eiro 1999. gadā līdz 36,3 miljoniem eiro izmeklēšanas periodā. Tā kā nodarbināto skaits saglabājās visumā stabils, vidējās darbaspēka izmaksas arī pieauga no 29 100 eiro līdz 30 300 eiro. Šie pieaugumi ir nomināli pieaugumi un ir ievērojami zemāki par patēriņa cenu pieaugumu, kas attiecīgajā periodā bija vairāk nekā 7,8 %.

(168) Tika apgalvots, ka algu palielinājums nenorāda uz zaudējumu. Šajā sakarā ņem vērā, ka izlasē iekļauto uzņēmumu darbaspēka izmaksas nominālā izteiksmē pieauga par tikai 4,2 % visā attiecīgajā periodā, kas, ņemot vērā patēriņa cenu pieaugumu, nozīmē, ka tās faktiski samazinājās par aptuveni 3,6 %.

Kompensējamo subsīdiju apmēra nozīme

(169) Ņemot vērā subsidētā importa apjomu un cenu, šīs subsīdijas, kas pati par sevi ir nozīmīga, faktiskā apmēra ietekmi nevar uzskatīt par nenozīmīgu.

Rādītāju nozīmība

(170) Tika apgalvots, ka saražotā produkcija, produktivitāte un pārdošanas apjoms pieauga un nodarbinātība bija stabila, kas neapstiprina zaudējumus. Tika arī apgalvots, ka krājumu un kapitāla piesaistes spējas analīze neapstiprināja zaudējumus un tādēļ bija bezjēdzīgi komentēt šo faktoru. Šajā sakarā jāņem vērā, ka zaudējumi konstatējami, pamatojoties uz vairāku faktoru izpēti, un ka saskaņā ar pamatregulas 8. panta 5. punktu, viens vai vairāki no tiem nav noteikts pamats secinājumam par zaudējumiem. Arguments nav pārliecinošs, jo neviens rādītājs viens pats nav nozīmīgs un citi rādītāji liecina par negatīvu tendenci. Tāpēc šo argumentu noraida.

5. **Secinājums par zaudējumiem**

(171) Iepriekš minēto faktoru pārbaude rāda, ka situācija Kopienas rūpniecības nozarē no 1999. gada līdz izmeklēšanas periodam pasliktinājās. Pārskata periodā būtiski kritās rentabilitāte un Kopienas ražošanas nozares tirgus daļa pārskata periodā samazinājās par 9,1 %. Vairāki citi zaudējumu faktori, piemēram, jaudas izlietojums, naudas plūsma, ienākums no ieguldījumiem un ieguldījumi arī attīstījās negatīvā virzienā. Izlasē iekļautajiem Kopienas ražotājiem būtiski samazinājās ieguldījumi un arī ienākums par ieguldījumiem. Nodarbinātība saglabājās visumā stabila. Daži rādītāji liecina par pozitīvu tendenci: pārskata periodā Kopienas ražošanas nozares apgrozījums un pārdošanas apjomi nedaudz palielinājās. Produktivitāte un algas nenozīmīgi palielinājās. Kas attiecas uz izlasē iekļauto ražotāju vidējām pārdošanas cenām, tās attiecīgajā periodā liecināja par pieauguma tendenci, kā iemesls tomēr daļēji ir orientēšanās uz pārdošanu augstākas vērtības ražojumu nišā. Tomēr jāņem vērā ka tajā pašā periodā Kopienas patēriņš pieauga par 15 %, savukārt Kopienas ražošanas nozares tirgus daļa samazinājās par 9,1 %. Turklāt pārskata periodā Kopienas ražošanas nozares vidējās pārdošanas cenas samazinājās.

(172) Pamatojoties uz iepriekš minēto, tiek secināts, ka Kopienas rūpniecības nozare ir cietusi būtiskus zaudējumus pamatregulas 8. panta nozīmē.

F. **CĒLOŅSAKARĪBA**

1. **Ievads**

(173) Saskaņā ar pamatregulas 8. panta 6. punktu Komisija pārbaudīja, vai Indijas izcelsmes subsidētais imports radījis zaudējumus Kopienas ražošanas nozarei tādā līmenī, lai tie tiktu klasificēti kā būtiski zaudējumi. Tika pārbaudīti arī citi zināmie faktori, kas nebija subsidēts imports un vienlaikus varēja radīt zaudējumus Kopienas ražošanas nozarei, lai nodrošinātu, ka šādu citu faktoru radītie zaudējumi netiek piedēvēti subsidētam importam.

2. **Subsidētā importa ietekme**

(174) Kokvilnas gultasveļas importa apjoms no Indijas Kopienā kopumā ir samazinājies no 15 700 tonnām 1999. gadā līdz 14 300 tonnām izmeklēšanas periodā, t.i., par 9 %. Pēc neliela pieauguma no 1999. līdz 2000. gadam, 2001. gadā imports samazinājās un izmeklēšanas periodā bija stabils. Attiecīgā tirgus daļa samazinājās no 9,1 % 1999. gadā līdz 7,2 %izmeklēšanas periodā, tomēr tā vēl aizvien ir būtiska.

(175) Indijas vidējās cenas attiecīgajā periodā nedaudz kritās. Sākumā, 1999. un 2000. gadā, tās saglabājās stabilas– aptuveni 5,65 eiro/kg. 2001. gadā tās pieauga līdz aptuveni 5,80 eiro/kg un pēc tam izmeklēšanas perioda laikā kritās līdz aptuveni 5,50 eiro/kg, t.i., par 5 %.

(176) Subsidētā importa ietekmes analīzē tika konstatēts, ka cena ir galvenais konkurences elements. Patiešām, pircēji paši nosaka tā ražojuma kvalitāti un dizainu, ko tie nodomājuši pasūtīt. Kā šajā gadījumā izriet no pirkšanas–pārdošanas procesa analīzes, importētāji un tirgotāji pirms pasūtījuma nodošanas ražotājam eksportētājam Indijā precizē visus piegādājamā ražojuma parametrus (dizainu, krāsu, kvalitāti, izmērus utt.), un tādējādi salīdzina dažādu ražotāju piedāvājumus, galvenokārt balstoties uz cenu, jo visi citi diferencējošie elementi tiek iepriekš noteikti piedāvājumu konkursā vai izriet no importētāja paša centieniem attiecībā uz līdzīgām precēm (piemēram, firmas zīmes veidošana). Attiecībā uz cenām tika konstatēts, ka subsidētā importa cenas bija ievērojami zemākas par Kopienas ražošanas nozares cenām, kā arī citu trešo valstu eksportētāju cenām, un izmeklēšanas periodā turpināja pazemināties. Bez tam tika arī konstatēts, ka Kopienas ražošanas nozarei bija lielā mērā jāaiziet no zemo cenu tirgus segmentiem, kuros dominē imports no Indijas, kas tikai uzsver cēloņsakarību starp subsidēto importu no Indijas un Kopienas ražošanas nozares ciestajiem zaudējumiem.

(177) Tika apgalvots, ka situācijā bez nodokļiem Indijas izcelsmes imports samazinājās gan absolūtā, gan relatīvā izteiksmē, un ka tam bija relatīvi neliela tirgus daļa un tādēļ tas neradīja zaudējumus.

(178) Indijas izcelsmes imports tiešām samazinājās. Tomēr to sekmēja vairāki faktori: pirmkārt, izmeklēšanas periodā uz šo importu attiecās muitas nodoklis 10,2 % (līdz 2001. gada decembrim) un 9,6 % (no 2002. gada janvāra) apmērā, savukārt Pakistānas, lielākā piegādātāja, izcelsmes imports no 2002. gada janvāra bija atbrīvots no šī nodokļa. Otrkārt, kas attiecas uz tirgus daļu, izšķirošais jautājums nav, vai tirgus daļa ir relatīvi neliela vai nav, bet gan vai tā ir pietiekami liela, lai varētu radīt būtiskus zaudējumus. Šajā sakarā ņem vērā, ka imports bija būtisks un par zemām un subsidētām cenām, kas bija zemākas par Kopienas ražošanas nozares cenām. Tika arī konstatēts, ka bija sakritība laikā starp šo importu un Kopienas ražošanas nozares ciestajiem zaudējumiem. Visiem šie elementi bija būtiski, izdarot šīs nodaļas secinājumu, t.i., ka imports ir radījis būtiskus zaudējumus.

(179) Ņemot vērā Indijas importa nozīmi Kopienas tirgū attiecībā gan uz apjomu, gan cenām, šīs imports radīja pazeminošu spiedienu uz Kopienas ražošanas nozari attiecībā uz tās pārdošanas apjomiem un cenām. Tirdzniecības apjoma samazinājumu zemo cenu tirgus segmentos Kopienas ražošanas nozarei nevarēja kompensēt lielu peļņu nesošu ražojumu pārdošana, tādējādi ievērojami samazinot Kopienas ražošanas nozares tirgus daļu, ieguldījumus, rentabilitāti un ienākumu no ieguldījumiem.

(180) Indijas importētājiem piederošā tirgus daļa izmeklēšanas periodā bija nozīmīga un krietni lielāka par minimālo līmeni. Mērenais apjoma samazinājums nebija tāds, kas liktu domāt, ka Indijas eksportētājiem turpmāk būs tikai perifērs statuss un ka viņi ir tuvu izstumšanai no Kopienas tirgus. Tāpēc tiek secināts, ka subsidētais imports no Indijas, ja to aplūko atsevišķi, ir nodarījis būtiskus zaudējumus Kopienas ražošanas nozarei. Turklāt, piemēram, šķiet, ka imports no Indijas no jauna ir pieaudzis par 8 % 2003. gada pirmo sešu mēnešu laikā, salīdzinot ar 2002. gada pirmo semestri, kas norāda, ka šķietamā pazemināšanās tendence nav ilgstoša.

(181) Tika apgalvots, ka vidējā subsīdija bija 8 % un vidējais samazinājums bija daudz augstāks, savukārt izlasē iekļauto ražotāju cenas pieauga.

(182) Šajā sakarā jāņem vērā, ka daudzos gadījumos eksporta cenas neietvēra nekādas izmaksas saistībā ar gultasveļas dizainu un tirdzniecību, jo šos pakalpojumus sniedza importētājs Kopienā. Šīs izmaksas kopumā nevar pamatoti novērtēt attiecībā uz līdzīgiem ražojumiem, taču, ja ņem vērā jebkādas šādas izmaksas, tas radītu mazāku cenu samazinājuma starpību. Bez tam Kopienas ražošanas nozares cenas dažos gadījumos ir saistītas ar firmas ražojumiem, kas nosaka augstāku cenu. Turklāt pamatregulas 8. panta 6. punkts nosaka, ka izmeklēšana paredz pierādīt, ka subsidētā importa apjoms un/vai cenu līmeņi rada iespaidu uz Kopienas ražošanas nozari. Tādējādi šajā kontekstā galvenais ir nevis samazinājums, bet gan importa cenu līmenis. Tādēļ nevar secināt, ka subsidētais imports nerada būtiskus zaudējumus.

3. **Citu faktoru ietekme**

a) *Iespējamais Pakistānas izcelsmes imports par dempinga cenām*

(183) Pakistāna nemitīgi palielināja savu tirgus daļu no 20,8 % 1999. gadā līdz 24,7 % izmeklēšanas periodā, no 36 000 tonnām 1999. gadā līdz 49 400 tonnām izmeklēšanas periodā. Ņemot vērā, ka vidējās Pakistānas eksporta cenas ir tādā pašā līmenī kā Indijas eksporta cenas, jāpieņem, ka Pakistānas eksports arī ir radījis zaudējumus Kopienas ražošanas nozarei. Šajā kontekstā ir vērts atzīmēt, ka paralēli šai antisubsidēšanas izmeklēšanai ir uzsākta antidempinga izmeklēšana pret šo pašu ražojumu, kura izcelsme ir Pakistānā, kas notiek patlaban un balstās uz pieņēmumu, ka Pakistānas eksports palielināja savu tirgus daļu, veicot attiecīgā ražojuma dempingu Kopienā, un tādēļ ir radījis zaudējumus Kopienas ražošanas nozarei. Ja notiekošā izmeklēšana to apstiprinās, savlaicīgi tiks veikti atbilstīgi pasākumi.

(184) Tādēļ ir secināts, ka Pakistānas izcelsmes imports varēja veicināt zaudējumus, kas nodarīti Kopienas ražošanas nozarei. Tomēr, kaut arī Pakistānas imports arī var būt nodarījis zaudējumus, ar to netiek noliegts fakts, ka Indijas imports tāpat ir nodarījis būtiskus zaudējumus.

b) *Imports ar izcelsmi trešās valstīs, izņemot Indiju un Pakistānu*

(185) Imports ar izcelsmi trešās valstīs, izņemot Indiju un Pakistānu, pieauga no 51 400 tonnām 1999. gadā līdz 75 300 tonnām izmeklēšanas periodā. Tā tirgus daļa pieauga no 29,6 % 1999. gadā līdz 37,7 %. Lielākā daļa importa no šīs grupas valstīm ir ar izcelsmi Turcijā. Ņemot vērā korporatīvās saites starp Turcijas un Kopienas uzņēmumiem, pastāv zināma tirgus integrācija starpuzņēmumu tirdzniecības veidā starp Turcijas ražotājiem eksportētājiem un Kopienas uzņēmumiem, kas liecina, ka lēmums importēt no šīs valsts nav saistīts tikai ar cenu. To apstiprina attiecīgā Turcijas izcelsmes ražojuma vidējās cenas izmeklēšanas periodā, kas bija par gandrīz 45 % augstākas kā Indijas cenas un par 34 % augstākas kā Pakistānas cenas. Tādēļ ir maz ticams, ka Turcijas izcelsmes imports var sagraut cēloņsakarību starp subsidēto importu no Indijas un Kopienas rūpniecībai nodarītajiem materiālajiem zaudējumiem.

(186) Pārējo valstu tirgus daļas ir ievērojami mazākas un nepārsniedz 3,9 %, tādēļ maz ticams, ka ar importu no šī valstīm var saistīt jebkādu būtisku zaudējumu.

(187) Vidējā importa cena, kura izcelsme ir trešās valstīs, izņemot Indiju un Pakistānu, pieauga no 7,18 eiro/kg 1999. gadā līdz 7,47 eiro/kg 2001. gadā, un izmeklēšanas periodā nedaudz samazinājās līdz 7,40 eiro/kg. Tomēr izmeklēšanas periodā šīs cenas bija aptuveni par 34 % augstākas kā Indijas importa cenas. Tādēļ imports no citām trešām valstīm neradīja cenu spiedienu uz Kopienas ražošanas nozari tādā mērā, kā to darīja imports no Indijas. Arī katras šīs grupas valsts tirgus daļa bija mazāka par 4 %. Tādēļ ir secināts, ka imports no citām trešām valstīm nav sagrāvis cēloņsakarību starp subsidēto importu no Indijas un Kopienas rūpniecībai nodarītajiem būtiskajiem zaudējumiem.

c) *Pieprasījuma samazināšanās*

(188) Tika apgalvots, ka pieprasījums pēc Kopienas ražošanas nozares ražotas gultasveļas ir samazinājies apjoma ziņā, jo tā koncentrējās uz augstāku tirgus segmentu, kurā ir mazāks pārdošanas apjoms. Tomēr, kā norādīts jau iepriekš, kopējais ES gultasveļas patēriņš nesamazinājās, bet pārskata periodā drīzāk pieauga. Vairumam Kopienas ražotāju ir dažādas ražojumu līnijas dažādiem tirgus segmentiem. Augstākiem tirgus segmentiem paredzētie ražojumi ar firmas zīmi rada augstāku peļņas normu, taču tos pārdod ļoti mazos daudzumos. Lai palielinātu jaudas izlietojumu un segtu ražošanas fiksētās izmaksas, Kopienas ražošanas nozarei nepieciešama arī pārdošana lielos apjomos zemākas cenas tirgus segmentos. Nekas neliecina, ka pieprasījums šajā tirgus segmentā ir samazinājies. No otras puses, šo segmentu aizvien vairāk pārņem imports par zemu cenu, kas rada zaudējumus Kopienas ražošanas nozarei. Ņemot vērā vispārējo patēriņa pieaugumu, kas neaprobežojas ar konkrētu tirgus segmentu, pieprasījuma situāciju Kopienā nevar uzskatīt par tādu, kas grauj cēloņsakarību starp subsidēto importu no Indijas un Kopienas rūpniecībai nodarītajiem zaudējumiem.

d) *Kopienas ražošanas nozares imports*

(189) Tika apgalvots, ka Kopienas ražošanas nozare importēja kokvilnas gultasveļu no Indijas un tādējādi sekmēja nodarītos zaudējumus. Tomēr tikai viens no izlasē iekļautajiem Kopienas ražotājiem izmeklēšanas periodā faktiski importēja gultasveļu no Indijas, un šā importa pārdošana veidoja šā ražotāja kopējā apgrozījuma nelielu daļu (aptuveni 10 %). Tādēļ Kopienas ražošanas nozares attiecīgā ražojuma importu no Indijas nevar uzskatīt par tādu, kas grauj cēloņsakarību starp subsidēto importu no Indijas un visai Kopienas rūpniecībai nodarītajiem būtiskajiem zaudējumiem

e) *Kopienas ražošanas nozares eksporta rezultāti*

(190) Izlasē iekļauto Kopienas ražotāju eksports veidoja aptuveni 0,5 % no to kopējā noieta. Ņemot vērā eksporta nenozīmīgo daļu kopējā darbībā, šis faktors nevar būt veicinājis radītos zaudējumus.

f) *Kopienas ražošanas nozares produktivitāte*

(191) Produktivitātes attīstība ir aplūkota šīs regulas daļā par zaudējumiem. Tā kā produktivitāte palielinājās no 6,8 tonnām uz nodarbināto 1999. gadā līdz 7,2 tonnām uz nodarbināto izmeklēšanas periodā, t.i., par aptuveni 6 %, šis faktors nevar būt sekmējis radītos zaudējumus.

4. **SECINĀJUMS**

(192) Ar tirgus daļu 7,2 % apjomā izmeklēšanas periodā, Indijas izcelsmes subsidētais imports bija būtisks un tika veikts par zemām un krītošām cenām periodā, kurā Kopienas ražošanas nozare cieta būtiskus zaudējumus saistībā ar tirgus daļu samazināšanos, jaudas izlietojumu, ieguldījumiem, rentabilitāti, ienākumu no ieguldījumiem un naudas plūsmu.

(193) Iespējams, ka imports no Pakistānas arī ir nodarījis zaudējumus Kopienas industrijai. Tomēr šīs fakts nepadara nenozīmīgus zaudējumus, ko nodarījis imports no Indijas. Tika analizēti arī pārējie iespējamie zaudējumu cēloņi, t.i., imports no citām valstīm, izņemot Indiju un Pakistānu, pieprasījuma situācija, Kopienas ražošanas nozares veiktais eksports, kā arī eksporta rezultāti un produktivitāte, taču tika konstatēts, ka tie negrauj cēloņsakarību starp importu no Indijas un Kopienas rūpniecībai nodarītajiem būtiskajiem zaudējumiem. Indijas eksporta būtiskais apjoms un agresīvi zemās cenas, skatot atsevišķi, ir Kopienas ražošanas nozarei nodarīto būtisko zaudējumu neatkarīgs cēlonis. Tādēļ neviens no pārējiem iespējamiem zaudējumu cēloņiem nav tāds, lai izslēgtu faktu, ka pastāv patiesa un būtiska cēloņsakarība starp subsidēto importu un būtiskajiem zaudējumiem.

(194) Pamatojoties uz analīzi, kas pienācīgi nošķīra un atdalīja visu zināmo faktoru ietekmi uz Kopienas ražošanas nozares stāvokli no subsidēta importa ietekmes, kurš rada zaudējumus, ir secināts, ka imports no Indijas ir radījis Kopienai būtisku zaudējumu pamatregulas 8. panta 6. punkta izpratnē.

G. **KOPIENAS INTERESES**

1. **Vispārīgas piezīmes**

(195) Tika pārbaudīts, vai, neskatoties uz subsidēšanu, kas rada zaudējumus, ir kādi vērā ņemami iemesli, kas varētu novest pie secinājuma, ka šajā konkrētajā gadījumā Kopienas interesēs nav pieņemt pasākumus. Šajā nolūkā, un saskaņā ar pamatregulas 31. panta 1. punktu, apsvēra iespējamo pasākumu ietekmi uz visām procedūrā iesaistītajām pusēm un arī pasākumu nepieņemšanas sekas.

2. **Kopienas ražošanas nozare**

(196) Kopienas ražošanas nozare cieta būtiskus zaudējumus. Tā ir pierādījusi, ka ir dzīvotspējīga ražošanas nozare, kas spēj konkurēt pie godīgiem tirgus nosacījumiem. Kopienas ražošanas nozarei nodarītos zaudējumus radīja tās grūtības konkurēt ar subsidētu importu par zemu cenu. Subsidētā importa spiediens arī lika vairākiem Kopienas ražotājiem pārtraukt kokvilnas gultasveļas ražošanu.

(197) Uzskatāms, ka pasākumu piemērošana atjaunos godīgu konkurenci tirgū. Tad Kopienas ražošanas nozare spētu palielināt pārdošanas apjomus un cenas, tādējādi radot vajadzīgo peļņas līmeni, lai attaisnotu pastāvīgus ieguldījumus tās ražošanas iekārtās.

(198) Ja pasākumi netiktu piemēroti, Kopienas ražošanas nozares stāvoklis turpinātu pasliktināties. Tā nevarētu ieguldīt jaunu ražošanas jaudu radīšanā un efektīvi konkurēt ar importu no trešām valstīm. Dažiem uzņēmumiem būtu jāpārtrauc ražošana un jāatlaiž darbinieki.

(199) Tādēļ ir secināts, ka kompensācijas pasākumu piemērošana ir Kopienas ražošanas nozares interesēs.

3. **Importētāji un lietotāji**

(200) Sūdzībā minētajiem importētājiem un lietotājiem, kā arī zināmām asociācijām nosūtīja aptaujas anketu. Komisija saņēma tikai vienu atbildi uz aptaujas anketu no attiecīgā ražojuma nesaistīta importētāja Kopienā.

(201) Attiecīgā Indijas izcelsmes ražojuma pārdošana veido mazāk nekā 20 % no šī uzņēmuma kopējā apgrozījuma. Kopējā uzņēmuma rentabilitāte ir 10 %. Ņemot vērā faktu, ka bija pieejams maz informācijas, nebija iespējams analizēt ierosināto pasākumu ietekmi uz importētājiem un lietotājiem kopumā. Tomēr, ņemot vērā, ka paredzēti mēreni pasākumi un ka daudzas valstis neskar ne antidempinga, ne kompensācijas pasākumi, var uzskatīt, ka kompensācijas pasākumu piemērošanas ietekme ir neliela.

(202) Komisija nesaņēma atbildes uz aptaujas anketu no lietotājiem, taču dažus argumentus savos apsvērumos izteica *Ikea* un Ārējās tirdzniecības asociācija.

(203) Tika apgalvots, ka Kopienas ražošanas nozare nespēj apmierināt visu pieprasījumu pēc gultasveļas Kopienā. Jāatceras, ka pasākumi nav paredzēti, lai novērstu importu Kopienā, bet lai nodrošinātu, ka importu neveic par subsidētām cenām, kas nodara zaudējumus. Dažādas izcelsmes imports turpinās apmierināt nozīmīgu daļu no Kopienas pieprasījuma. Tā kā paredzēti mēreni pasākumi un daudzas valstis neskar ne antidempinga, ne kompensācijas pasākumi, nav paredzams piegādes deficīts.

(204) Tika apgalvots, ka lēts gultasveļas imports ir vajadzīgs galapatērētājam, kā arī "institucionāliem" lietotājiem, piemēram, viesnīcām, slimnīcām utt., tā kā Kopienas ražotāji neražo izstrādājumus lētākam tirgus segmentam. Izmeklēšana liecināja, ka pieci izlasē iekļautie Kopienas ražotāji vēl aizvien ražo šos ražojumus. Nav tehniska iemesla, kādēļ šo ražojumu ražošanu Kopienā nevarētu palielināt. Turklāt paredzēti mēreni pasākumi un daudzas valstis neskar ne antidempinga, ne kompensācijas pasākumi, kas nozīmē, ka vēl aizvien būs pieejami alternatīvi piegādes avoti.

4. **Secinājums attiecībā uz Kopienas interesēm**

(205) Pamatojoties uz minēto, ir secināts, ka nav nepārvaramu iemeslu, kas izrietētu no Kopienas interesēm, kādēļ šajā gadījumā nevarētu piemērot kompensācijas pasākumus.

H. **KOMPENSĀCIJAS PASĀKUMI**

1. **Zaudējumu novēršanas pakāpe**

(206) Lai novērstu, ka subsidēts imports rada turpmākus zaudējumus, tiek uzskatīts, ka ir lietderīgi pieņemt kompensācijas pasākumus.

(207) Lai noteiktu šo maksājumu līmeni, vērā tika ņemts konstatēto subsīdiju apjoms un tas, kāda apmēra maksājums ir vajadzīgs, lai novērstu zaudējumus, kas tiek nodarīti Kopienas rūpniecības nozarei.

(208) Ņemot vērā vidējo rentabilitātes līmeni, ko Kopienas ražošanas nozare sasniedza 1999. un 2000. gadā, tika konstatēts, ka peļņas normu 6,5 % apmērā no apgrozījuma var uzskatīt par atbilstošu minimumu, kādu Kopienas ražošanas nozare varētu sasniegt, ja nebūtu kaitējumu izraisošās subsidēšanas. Lai noteiktu vajadzīgo cenu palielinājumu, par pamatu izmantoja salīdzinājumu starp vidējo svērto importa cenu, ko izmantoja, lai aprēķinātu cenu samazinājumu, un to ražojumu cenu, kas nerada zaudējumus, kurus Kopienas ražošanas nozare pārdevusi Kopienas tirgū. Cenu, kas nerada zaudējumus, ieguva, koriģējot Kopienas ražošanas nozares pārdošanas cenu, lai ņemtu vērā faktiskos zaudējumus/peļņu izmeklēšanas periodā, un pieskaitot iepriekš minēto peļņas normu. Starpību, kas radās no minētā salīdzinājuma, tad izteica kā procentuālo daļu no kopējās CIF importa vērtības.

2. **Galīgie pasākumi**

(209) Tā kā zaudējumu novēršanas līmenis pārsniedza noteiktos kompensācijas apjomus, galīgie pasākumi jānosaka, ņemot vērā pēdējos. Ņemot vērā, ka vispārējās sadarbības līmenis Indijā bija augsts (vairāk par 90 %), atlikušo subsīdiju apjomu visiem pārējiem uzņēmumiem noteica tā uzņēmuma līmenī, kam bija visaugstākais individuālais apjoms, t.i., 10,4 %.

(210) Tika konstatēts, ka divi izlasē iekļautie uzņēmumi, *Texcellence Overseas* un *Jindal Worldwide*, ir saistītas puses. Izmeklēšana atklāja, ka šiem uzņēmumiem ir kopīgi daļu īpašnieki. Tādēļ šie divi uzņēmumi uzskatāmi par vienu vienību nodokļu iekasēšanas nolūkos, un tālab uz tiem attiecina tādu pašu kompensācijas maksājumu. Lai nodrošinātu pareizu svērumu, izmantoja attiecīgā ražojuma daudzumus, ko abi uzņēmumi eksportēja uz Kopienu izmeklēšanas periodā. Vidējais svērtais kompensācijas maksājums attiecībā uz šiem diviem uzņēmumiem ir 7,8 %.

(211) Tāpēc piemēro šādus maksājumus:

Uzņēmums	Maksājuma likme
The Bombay Dyeing and Manufacturing Co., Mumbai, N. W. Exports Limited, Mumbai Nowrosjee Wadia & Sons Limited, Mumbai	5,3 %
Brijmohan Purusottamdas, Mumbai	6,2 %
Divya Textiles, Mumbai	6,4 %
Texcellence Overseas, Mumbai, Jindal Worldwide Ltd, Ahmedabad	7,8 %
Mahalaxmi Exports, Ahmedabad	9,3 %
Pasupati Fabrics, New Delhi	8,5 %
Prakash Cotton Mills Pvt. Ltd, Mumbai	10,4 %
Vigneshwara Exports Ltd, Mumbai	4,4 %
Uzņēmumi, kas sadarbojas, bet nav iekļauti izlasē	7,6 %
Visi pārējie uzņēmumi	10,4 %

(212) Atsevišķu uzņēmumu kompensācijas maksājuma likmes, kas precizētas šajā regulā, ir noteiktas, pamatojoties uz izmeklēšanas gaitā izdarītajiem secinājumiem. Tāpēc tās atspoguļo izmeklēšanas laikā konstatēto stāvokli attiecībā uz minētajiem uzņēmumiem. Minētās maksājumu likmes (atšķirībā no valsts vienotā nodokļa, ko piemēro "visiem pārējiem uzņēmumiem") līdz ar to piemēro tikai to ražojumu importam, kuru izcelsme ir attiecīgajā valstī un kurus ražojuši minētie uzņēmumi jeb minētās konkrētās juridiskās personas. Importētie ražojumi, ko ražojis jebkurš cits uzņēmums, kura nosaukums un adrese nav norādīta šīs regulas rezolutīvajā daļā, to skaitā uzņēmumi, kas saistīti ar norādītajiem uzņēmumiem, nevar izmantot minētās likmes, un uz tiem attiecina maksājumu likmi, ko piemēro "visiem pārējiem uzņēmumiem".

(213) Jebkurš lūgums piemērot minētās individuālās uzņēmumu kompensācijas maksājuma likmes (piemēram, pēc uzņēmuma nosaukuma maiņas vai pēc jaunu ražošanas vai tirdzniecības uzņēmumu izveidošanas) tūlīt jāadresē Komisijai, pievienojot visu attiecīgo informāciju, jo īpaši par izmaiņām uzņēmuma darbībā attiecībā uz ražošanu, pārdošanu vietējā tirgū un pārdošanu eksportam, kas saistīta, piemēram, ar minēto nosaukuma maiņu vai minētajām izmaiņām ražošanas un tirdzniecības uzņēmumos. Vajadzības gadījumā šo regulu atbilstīgi grozīs, atjauninot to uzņēmumu sarakstu, kas gūst labumu no individuālām maksājumu likmēm, kā arī ir minēti šīs regulas rezolutīvās daļas pielikumā,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

1. Ar šo nosaka galīgu kompensācijas maksājumu par gultasveļu no tīras kokvilnas vai ar ķīmisko šķiedru un linšķiedru (linšķiedras veido tikai nelielu daļu) piejaukumu, balinātu, krāsotu vai apdrukātu, kuras izcelsme ir Indijā un ko pašreiz klasificē ar KN kodiem *ex* 6302 21 00 (*TARIC* kodi 6302 21 00 81, 6302 21 00 89), *ex* 6302 22 90 (*TARIC* kods 6302 22 90 19), *ex* 6302 31 10 (*TARIC* kods 6302 31 10 90), *ex* 6302 31 90 (*TARIC* kods 6302 31 90 90) un *ex* 6302 32 90 (*TARIC* kods 6302 32 90 19).

2. Maksājuma likme, ko piemēro neto cenai, ieskaitot piegādi līdz Kopienas robežai tabulā norādīto uzņēmumu ražojumiem pirms muitas nodokļa nomaksas ir šāda.

Uzņēmējsabiedrība	Maksājuma likme (%)	TARIC papildu kods
The Bombay Dyeing and Manufacturing Co., Mumbai	5,3 %	A488
N. W. Exports Limited, Mumbai	5,3 %	A489
Nowrosjee Wadia & Sons Limited, Mumbai	5,3 %	A490
Brijmohan Purusottamdas, Mumbai	6,2 %	A491
Divya Textiles, Mumbai	6,4 %	A492
Texcellence Overseas, Mumbai,	7,8 %	A493
Jindal Worldwide Ltd, Ahmedabad	7,8 %	A494
Mahalaxmi Exports, Ahmedabad	9,3 %	A495
Pasupati Fabrics, New Delhi	8,5 %	A496
Prakash Cotton Mills Pvt. Ltd, Mumbai	10,4 %	8048
Vigneshwara Exports Ltd, Mumbai	4,4 %	A497

3. Maksājuma likme, ko piemēro neto cenai, ieskaitot piegādi līdz Kopienas robežai pielikumā norādīto uzņēmumu ražojumiem, pirms muitas nodokļa nomaksas ir 7,6 % (*TARIC* papildu kods A498).

4. Maksājuma likme, ko piemēro neto cenai, ieskaitot piegādi līdz Kopienas robežai pielikumā to uzņēmumu ražojumiem, kuri nav minēti 2. un 3. punktā, pirms muitas nodokļa nomaksas ir 10,4 % (*TARIC* papildu kods A499).

5. Ja nav noteikts citādi, tad piemēro spēkā esošos noteikumus par muitas nodokļiem.

2. pants

Ja kāds jauns Indijas ražotājs eksportētājs iesniedz Komisijai pietiekamus pierādījumus par to, ka:

— tas izmeklēšanas periodā (no 2001. gada 1. oktobra līdz 2002. gada 30. septembrim) neeksportēja uz Kopienu ražojumus, kas aprakstīti 1. panta 1. punktā, un

— ka tas nav saistīts ne ar vienu eksportētāju vai ražotāju Indijā, uz kuru attiecas šīs regulas noteiktie antisubsidēšanas pasākumi, un

— ka tas faktiski eksportējis attiecīgo ražojumu uz Kopienu pēc izmeklēšanas laika posma, uz kura pamatoti pasākumi, vai ka tas uzņēmies neatceļamas līgumsaistības eksportēt ievērojamu ražojumu daudzumu uz Kopienu,

tad Padome, pieņemot lēmumu ar vienkāršu balsu vairākumu pēc Komisijas iesniegta priekšlikuma, ko tā pieņēmusi pēc apspriešanās ar Padomdevēju komiteju, var grozīt 1. panta 3. punktu, iekļaujot jauno ražotāju eksportētāju pielikuma sarakstā.

3. pants

Šī regula stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.*

Briselē, 2004. gada 13. janvārī

Padomes vārdā —

priekšsēdētājs

B. COWEN

PIELIKUMS

Ajit Impex	Mumbai	Marwaha Exports	New Delhi
Anglo French textiles	Pondicherry	Milano International (India) Pvt. Ltd	Chennai
Anjal Garments	Ghaziabad	Nandlal & Sons	Mumbai
Anunay Fab. Pvt. Ltd	Ahmedabad	Natural Collection	New Delhi
Aravali	Jaipur	Pacific Exports	Ahmedabad
Ashok Heryani Exports	New Delhi	Pattex Exports	Mumbai
Atul Impex Fvt. Ltd	Dombivli	Petite Point	New Delhi
Beepee Enterprise	Mumbai	Pradip Exports	Ahmedabad
Chemi Palace	Mumbai	Prem Textiles	Indore
Consultech Dynamics	Mumbai	Punch Exporters	Mumbai
Cotfab Exports	Mumbai	Radiant Expo Global Pvt. Ltd	New Delhi
Country House	New Delhi	Radiant Exports	New Delhi
Creative Mobus Fabrics Limited	Mumbai	Raghuvir Exim Limited	Ahmedabad
Deepak Traders	Mumbai	Ramesh Textiles	Indore
Eleganza Furnishings Pvt. Ltd	Mumbai	Redial Exim Pvt. Ltd	Mumbai
Emperor Trading Company	Tirupur	S. D. Entreprises	Mumbai
Estocorp (India) Pvt. Ltd	New Delhi	Samria Fabrics	Indore
Exemplar International	Hyderabad	Sanskrut Intertex Pvt. Ltd	Ahmedabad
Falcon Finstock Pvt. Ltd	Ahmedabad	Shades of India Crafts Pvt. Ltd	New Delhi
Gauranga Homefashions	Mumbai	Shanker Kapda Niryat Pvt. Ltd	Baroda
Good Shepherd Health Education & Dispensary	Tamilnadu	Shivani Exports	Mumbai
Heirloom Collections (P) Ltd	New Delhi	Shrijee Enterprises	Mumbai
Hemlines Textile Exports Pvt. Ltd	Mumbai	Starline Exports	Mumbai
Himalaya Overseas	New Delhi	Stitchwell Garments	Ahmedabad
Ibats	New Delhi	Sumangalam Exports Pvt. Ltd	Mumbai
Indian Craft Creations	New Delhi	Sunny Made–ups	Mumbai
Indo Euro Textiles Pvt. Ltd	New Delhi	Surendra Textile	Indore
Intex Exports	Mumbai	Suresh & Co.	Mumbai
Kanodia Fabrics (International)	Mumbai	Syntex Corporation Pvt. Ltd	Mumbai
Karthi Krishna Exports	Tirupur	The Hindoostan Spinning & Weaving Mills Ltd	Mumbai
Kaushalya Export	Ahmedabad	Trend Setters	Mumbai
Kirti Overseas	Ahmedabad	Trend Setters K.F.T.Z.	Mumbai
La Sorogeeka Incorporated	New Delhi	Utkarsh Exim Pvt Ltd	Ahmedabad
Lalit & Company	Mumbai	V & K Associates	Mumbai
Madhu Industries Ltd	Ahmedabad	Visma International	Tamilnadu
Madhu International	Ahmedabad	VPMSK A Traders	Karur
Manubhai Vithaldas	Mumbai	V.S.N.C. Narasimha Chettiar Sons	Karur